Proletari din toate țările uniți-vă !

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 689
Vineri 2 decembrie 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

ÎNTOVĂRĂȘIȚII DE VORBĂ CU COLECTIVIȘTII

Cînd am poposit la Rădoești, ploaia măruntă de toamnă încetase. In ciuda faptului că ulițele satului erau desfundate din cauza ploilor căzute peste noapte, întovărășiții se îndreptau grăbiți spre căminul cultural. Oamenii veneau cu dorința de a discuta și a afla cît mai multe lucruri despre gospodăria colectivă. Peste puțin timp, sala cea mare a căminului cultural a devenit neîncăpătoare. Pînă la începerea discuțiilor întovărășiții se strînseseră ciucure în jurul oaspeților, nerăbdători să afle cît mai multe. Bădoi Marin, Petre Alexandru, Ion Sandu și alții care făcuseră cereri, întrebau pe colectiviștii din Belitori dacă au scos recolte bogate, dacă fermele de animale le-au adus venituri mari, dacă în gospodăria colectivă munca este mai ușoară, mai spornică.

„VĂ INVITĂM LA NOI"

Ion Popescu, Dinu Mandache și Mircea Jumugă, colectiviști din Belitori, au dat țăranilor din Rădoești răspunsurile pe care aceștia le așteptau.

— Vă invităm să veniți la noi, a zis la urmă, Ion Popescu.

Tot cu aceste cuvinte a început să le vorbească întovărășiților colectivistul Ion Popescu, atunci cînd în sală se făcuse liniște. Tînărul brigadier arăta că ascultînd îndemnul partidului, țăranii muncitori din Belitori au intrat în gospodăria colectivă cu zece ani în urmă și că de atunci traiul lor este zi de zi tot mai îmbelșugat. La început au pornit pe calea gospodăriei doar 72 de familii; astăzi gospodăria numără 1.220 familii cu 3.040 ha teren agricol. Fondul de bază a ajuns la 6.500.000 lei, iar venitul gospodăriei s-a ridicat pînă la începutul lunii noiembrie la 2.600.000 lei, cifră ce va fi cu mult depășită pînă la sfîrșitul anului; valoarea unei zile-muncă va fi de 40 de lei. Cu mîndrie îndreptățită, brigadierul Ion Popescu arăta că gospodăria are acum un puternic sector zootehnic: 156 vaci, 1.200 oi, 300 porci din care 63 sînt scroafe de prăsilă, un însemnat număr de animale de muncă și familii de albine.

Acum gospodăria are 7 grajduri a cîte 100 capete, două incubatoare, cu o capacitate de 1.500 ouă fiecare, o puiernită, o maternitate și o îngrășătorie pentru porci, un saivan pentru cele 1.200 oi, iar pentru cereale și unelte agricole, colectiviștii au construit 4 magazii a cîte 150 vagoane fiecare, 7 pătule, numeroase ateliere pentru lemnărie, fierărie, rotărie. Au, de asemenea, și 5 autocamioane.

— Oamenii harnici și hotărîți, pe care greutățile începutului nu i-au copleșit, trăiesc și gustă cu prisosință din fericirea prezentului, a muncii lor, arată brigadierul din Belitori.

Comuna și-a schimbat înfățișarea. Acum ea are 3 școli, un mare și frumos cămin cultural, teren de sport, o baie, mai multe magazine; oamenii și-au făcut case noi; cu banii obținuți muncind în gospodărie și-au cumpărat aparate de radio, aragaze, mașini de cusut. Colectiviștii au peste 800 de biciclete, motorete și motociclete. Comuna Belitori se apropie cu pași mari de viața orașului.

— Și ca să vedeți că lucrurile stau așa, veniți la noi să vă convingeți, și-a încheiat expunerea brigadierul Ion Popescu.

Mulți dintre întovărășiții aflați în sală s-au ridicat și au pus întrebări. De pildă, Ionița Saboidoi a întrebat ce suprafață de teren proprietate personală îi rămîne unui colectivist, ce fel de animale poate să țină familia lui. Intovărășitul Lungu Marian a cerut să li se spună ce primesc bătrînii în gospodăria colectivă, iar Coadă Oprea a întrebat ce este o zi-muncă și cum pot unii colectiviști să facă cîte 500—600 zile-muncă într-un an, cînd este știut că anul nu are decît 365 zile.

Tov. Constantin Marin, Radu Marin, Gheorghe Badea și alții au cerut să le explice cum este organizată munca în gospodărie, ce se înțelege prin retribuția suplimentară, din ce și cum se formează fondul de bază al gospodăriei colective și altele.

După ce întovărășiții din Rădoești au primit răspunsuri clare, ei s-au urcat în autocamionul colectiviștilor și au pornit să vadă la fața locului cum muncesc și cum trăiesc colectiviștii din Belitori.

FAPTELE I-AU CONVINS

După cîteva ore de drum mașina încărcată cu un număr de peste 30 de întovărășiți din Rădoești s-a oprit în curtea gospodăriei colective din Belitori. La sediul gospodăriei, oaspeții au fost întîmpinați cu bucurie de către colectiviști.

La sediu, în sala cea mare de ședințe, Filip Marin, președintele gospodăriei, le-a urat întovărășiților bun sosit. Mulți dintre întovărășiți, deși erau din alt raion, aveau cunoștințe și prieteni pe care nu-i mai văzuseră de mult timp. De această dată întovărășiții și-au legat prietenii nu cu un om sau doi, ci cu toți colectiviștii de aici. Toate cîte le-au auzit de la brigadierul Ion Popescu le-au văzut acum cu ochii lor.

Au văzut grajdurile, au văzut hambarele pline cu cereale, vacile de rasă de la care colectiviștii au muls pînă acum vagoane întregi de lapte, oile, porcii și clădirile gospodăriei.

Cei 12 brigadieri de cîmp i-au purtat prin toată gospodăria. Mult s-au mirat ei cînd au aflat că nici un colectivist n-a luat în acest an la avansul de 40 la sută mai puțin de 2.000 kg cereale, în afară de bani, zarzavaturi și altele.

Cînd întovărășitul Marin Vărzaru a văzut că colectivistul Florea Cojocaru, care lucrează cu familia sa în brigada a 8-a de cîmp, a primit pentru cele 713 zile-muncă numai ca avans, 2.139 kg grîu, 5.704 kg porumb, însemnate cantități de zarzavaturi și suma de 6.714 lei, a scos din buzunarul de la piept al tunicii cererea pe care o avea și a dat-o unui membru din comitetul de inițiativă care se afla printre vizitatori. Cum seara se lăsase, întovărășiții au pornit pe la casele colectiviștilor care îi găzduiau. Cei mai bătrîni au cerut să meargă la colectiviștii de vîrsta lor. Așa au procedat și cei tineri, ca să vadă cum trăiesc noii căsătoriți.

Cele ce au văzut în gospodărie și pe la casele colectiviștilor care i-au găzduit cu multă plăcere, a însemnat pentru întovărășiții din comuna Rădoești, raionul Olteni, un puternic îndemn spre a porni și ei pe calea belșugului, a bucuriei — pe calea gospodăriei colective.

— Acum vedem mai limpede, că în gospodăria colectivă oamenii muncesc cu drag, că pămîntul dă roade mai bogate, mi-a plăcut mult averea obștească a colectiviștilor și am înțeles că aici se află izvorul bunăstării; facem și noi, fără întîrziere, gospodărie colectivă — spunea întovărășitul Gheorge Badea. Acesta este drumul țăranilor muncitori.

ION GHEORGHIU

Zoresc arăturile adînci de toamnă

In aceste zile mecanizatorii de la S.M.T. Babadag, raionul Istria, regiunea Constanța, zoresc executatarea arăturilor adînci de toamnă. Pînă acum tractoriștii de aici au executat arături adînci de toamnă pe o suprafață de aproape 8.000 de hectare. Fruntași la executarea acestor lucrări s-au situat tractoriștii Stoica Nicolaie, Plugaru Mihai, Dumitru Vasile și alții.

O dată cu arătura, colectiviștii din raza de activitate a stațiunii, au transportat și încorporat în sol 3.500 tone de îngrășăminte naturale și 150 tone de îngrășăminte chimice.

C. DOLNICEANU
corespondent

Ingrijitori de porci fruntași

Secția Severinești, G.A.S. T. Severin este fruntașă în creșterea porcinelor. Merită a fi evidențiat muncitorul Nițu C-tin, care a reușit să ințarce 190 de purcei în greutate de 15,700 kg fiecare, realizînd 32 de purcei peste plan. De asemenea, Gh. Florescu a înțărcat 180 de purcei cam la aceeași greutate dînd și el peste plan 16 capete. Rezultate frumoase au mai obținut și Aldescu D-tru, Elisabeta Tudoroiu, Craioveanu C-tin și alții.

I. BORONTEA
corespondent

ÎN RAIONUL DOMNEȘTI

Să fie grăbite arăturile adînci

In toamna anului trecut colectiviștii din Gîștești, Grădinari, Vîrteju și Crevedia Mică, raionul Domnești, ajutați de mecanizatorii de la S.M.T.-urile Gorneni și Ciorogîrla, care le-au executat arături adînci pe toate suprafețele ce au fost însămînțate în primăvară, au dobîndit recolte mari de porumb (între 2.800—3.000 kg boabe la ha), floarea-soarelui (1.500—1.700 kg/ha), sfeclă de zahăr (22.000—25.000 kg/ha). Cunoscînd din proprie experiență foloasele arăturilor adînci de toamnă, colectiviștii și întovărășiții din comunele Epurești, Buturugeni și Bolintinul din Deal, au stăruit ca S.M.T.-urile să le execute aceste lucrări pe întreaga suprafață destinată însămînțărilor de primăvară. Astfel, în aceste comune, pînă acum cîteva zile au fost executate arături adînci pe suprafețe de 820—1.095 ha, planul fiind realizat în proporție de circa 70 la sută. In aceste comune, pe lîngă munca tractoriștilor, la executarea arăturilor adînci sînt folosite cu succes și atelajele.

Trebuie însă arătat că nu peste tot se muncește cu vrednicie la executarea arăturilor adînci de toamnă. Astfel, comune ca Florești, Novaci, Gorneni și altele, unde aceste lucrări nu au fost executate decît pe suprafețe de 100—200 ha, trag mult în jos graficul realizărilor pe raion. Pînă la data de 28 noiembrie în întregul raion nu fusese ogorîtă decît o suprafață de 13.426 ha din cele 30.130 ha planificate.

Slab se desfășoară în raion și acțiunea de fertilizare a solului. Pînă la data de mai sus au fost încorporate sub brazdă numai 13.620 tone de gunoi de grajd pe 681 ha. Dacă în comunele Epurești, Grădinari și Vîrteju, s-au încorporat între 2.000—3.500 tone, apoi în altele cum ar fi bunăoară Gorneni și Crevedia Mare, pînă în prezent nu s-a transportat la cîmp nici măcar o căruță de gunoi.

Cauzele rămînerii în urmă a executării lucrărilor de sezon în comunele raionului Domnești trebuie căutate în slaba activitate a brigăzilor de tractoare ale celor două S.M.T.-uri. Nu au unde-și desfășura oare activitatea mecanizatorii de la S.M.T.? Nu, căci terenurile, în majoritatea lor au fost eliberate de cocenii de porumb și bețele de floarea-soarelui. Dar, tractoriștii lucrează mai peste tot cu o viteză medie zilnică cu mult sub cea planificată. Chiar în comuna Epurești, de pildă, comună cu rezultate mai bune la arături, cei 8 tractoriști din brigada IV-a de la S.M.T. Gorneni încep lucrul pe la orele 9—10 și-l lasă la orele 3 d.a. In această privință trebuie arătat că directorul stațiunii, tov. Voicu, a fost la fața locului, însă nu a luat măsuri de îndreptarea lucrurilor. Este de la sine înțeles că lucrîndu-se doar 6—7 ore pe zi, îndeplinirea planului la ogoarele de toamnă este pusă sub un mare semn de întrebare. Totodată, așa după cum spunea zilele trecute vicepreședintele sfatului popular raional, tov. ing. Gachi Carol, unele cadre din conducerea S.M.T.-urilor ar dori să-și facă ceva rezerve de teren pentru executarea arăturilor în primăvară. Considerăm că aceasta nu face deloc cinste mecanizatorilor din S.M.T. Ei trebuie să lupte pentru ca toate suprafețele ce vor fi însămînțate în primăvară să fie arate adînc, acum în toamnă, mai ales profitînd de vremea frumoasă și de terenul care în urma ploilor căzute este ușor de lucrat.

De pe altă parte trebuie arătat că organele agricole din comune și de la raion nu au mobilizat pe colectiviști și întovărășiți pentru ca aceștia să folosească la maximum atelajele existente la efectuarea arăturilor adînci și transportul îngrășămintelor naturale la cîmp.

In raionul Domnești există și două gospodării de stat. Dacă G.A.S. Domnești, poate fi pildă țăranilor colectiviști și întovărășiți din împrejurimi în ce privește executarea arăturilor adînci și administrarea de îngrășăminte (aici aceste lucrări se pot considera ca și terminate), apoi nu același lucru se poate spune și despre G.A.S. Ciorogîrla. Această unitate nu și-a realizat planul la arăturile adînci decît în proporție de 72 la sută, mai avînd de arat încă cîteva sute de hectare.

Timpul este înaintat. De la o zi la alta vremea se poate înrăutăți, împiedicînd executarea arăturilor adînci. De aceea, este de datoria organelor agricole și de stat de la comune și raion să ia neîntîrziat măsuri de intensificare a ritmului de executare a arăturilor adînci și de transportare și încorporare în sol a îngrășămintelor. Conducerile celor două S.M.T.-uri trebuie să asigure realizarea și chiar depășirea vitezei de lucru, de curînd stabilită, la 216 ha zilnic. Numai astfel și în raionul Domnești vor fi puse temelii trainice pentru obținerea în anul viitor a unor recolte bogate la hectar.

I. LEȘEANU

Tov. Gross Helmut, pe care-l vedeți în fotografie, se numără printre fruntașii în producție al G.A.S. Cisnădie, regiunea Brașov. El își depășește cu regularitate norma zilnică la lucrările de arături adînci pentru însămînțările de primăvară

Foto: D. CONSTANTINESCU

La 1 decembrie, în Uniunea Sovietică a fost lansată

Cea de-a treia navă cosmică pe orbită de satelit al Pămîntului

Moscova 1 (Agerpres). TASS transmite textul integral al comunicatului cu privire la lansarea celei de-a treia nave-satelit sovietice.

„Potrivit planului de lucrări de cercetări științifice, la 1 decembrie 1960 în Uniunea Sovietică s-a efectuat lansarea celei de-a treia nave cosmice pe orbită de satelit al Pămîntului. In vederea unor cercetări medico-biologice în condițiile zborului cosmic, în cabina navei-satelit se află ca animale de experiență, cîinii „Pciolka" și „Mușka". In cabină se află și alte animale, insecte și plante.

Observațiile asupra animalelor de experiență se efectuează cu ajutorul unei aparaturi de radioteleviziune și a unui sistem telemetric care transmit pe Pămînt indicii fiziologici obiectivi ai stării animalelor.

Se prevede ca, cu ajutorul aparatelor de măsurat, aflate la bordul navei-satelit, să se efectueze cercetări științifice în domeniul fizicii spațiului cosmic.

Greutatea celei de-a treia nave-satelit sovietice, excluzînd greutatea ultimei trepte a rachetei purtătoare, este de 4.563 kg. Ea evoluează pe o orbită eliptică. Potrivit datelor preliminare, perioada inițială de revoluție a navei-satelit este de 88,6 minute, perigeul și apogeul orbitei sînt de aproximativ 187,3 și respectiv 265 km. Unghiul de înclinare al orbitei, față de planul Ecuatorului este de 65 grade.

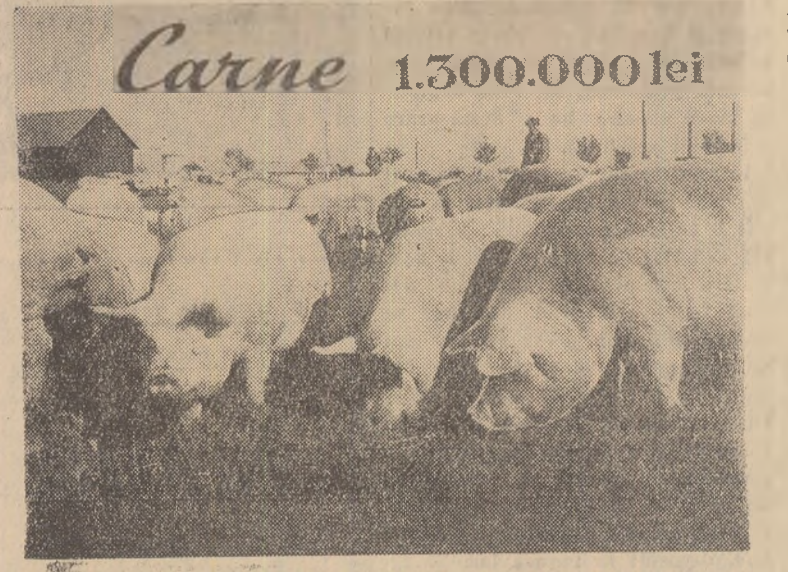
Pe bordul navei-satelit este instalat un radio emițător „Signal" care lucrează pe frecvența de 19,995 MHz în regimul telegrafic de emisiuni cu durată variabilă.

Aparatele de bord se alimentează cu energie electrică de la surse de curent chimice și solare.

Potrivit datelor preliminare, întreaga aparatură aflată pe bordul navei-satelit funcționează normal. Stațiile radiotehnice de pe sol efectuează regulat observații asupra celei de-a treia nave-satelit sovietice".

MILIONARII de la VINGA

LA VINGA, nu departe de Arad, se află o gospodărie colectivă mare, multilateral dezvoltată. Colectiviștii din Vinga știu să obțină recolte mari și producții sporite. Cifra de 10 milioane lei care reprezintă totalul veniturilor bănești din acest an, ilustrează acest lucru.

★

CULTURA CEREALELOR a fost și rămîne o principală preocupare a colectiviștilor din Vinga, întrucît ei știu că sporirea producției de cereale este hotărîtoare pentru dezvoltarea tuturor celorlalte ramuri de producție ale gospodăriei. Recoltele bune de cereale care s-au realizat în acest an, au făcut cu putință ca gospodăria să valorifice pe bază de contract către stat 45 vagoane de grîu, 58,5 vagoane de porumb. In afară de ceea ce s-a împărțit și urmează a se împărți colectiviștilor au fost valorificate prin contractări cantități însemnate de cereale aducînd gospodăriei un venit bănesc de 1.700.000 lei.

★

Indreptîndu-și atenția spre dezvoltarea multilaterală a gospodăriei, colectiviștii din Vinga cultivă în fiecare an suprafețe întinse cu plante tehnice. Sfecla de zahăr de pe cele 150 ha. a dat cîte 15.000 kg la hectar, tutunul pe 25 ha este de bună calitate și aduce un bun venit. Plantele tehnice au adus în acest an gospodăriei 2.300.000 lei.

★

COLECTIVIȘTII DIN VINGA produc și mari cantități de legume timpurii; ei s-au specializat și în producerea semințelor de legume. Semincerii de legume se cultivă pe suprafețe mari: ceapă de sămînță 24 ha, spanac 22 ha, arpagic 25 ha, ridichi 5 ha, varză 5 ha etc. Legumicultura împreună cu sectorul vitipomicol au adus un venit de 4.200.000 lei.

★

CREȘTEREA ANIMALELOR a înregistrat o mare dezvoltare. Gospodăria are 1475 porci din care 160 scroafe. In acest an a valorificat pe bază de contract peste 800 de porci grași în greutate de 9 vagoane și mai are de predat 300 porci. De asemenea, a mai vîndut statului 95 batali și 13 taurine. Animalele valorificate pentru carne aduc gospodăriei un venit de 1.300.000 lei.

★

IN GOSPODĂRIA COLECTIVĂ din Vinga, vacile de rasă, bine îngrijite, au ajuns să dea în medie cîte 3800 litri lapte. Gospodăria a valorificat către stat cca. 120.000 litri lapte de vacă și oaie, cantități însemnate de brînză și lînă, realizînd 500.000 lei venit.

Adunate, acestea reprezintă frumoasa sumă de 10 milioane lei. In felul acesta s-au putut împărți colectiviștilor 4 avansuri bănești de cîte 6 lei pentru fiecare zi-muncă. Dar ei nu se gîndesc numai la veniturile de acum, ci privesc în viitor. De aceea fac mari construcții: grajduri, cotețe, magazii își procură animale de producție; fac lucrări de îmbunătățiri funciare.

Discutînd despre planul unității pe 1961

Șefii celor 3 secții ale G.A.S. Mediaș se întîlniseră în biroul inginerului șef al gospodăriei și consultau împreună cifrele planului fiecărei secții, cifre înscrise cu creionul pe cîteva foi de hîrtie.

— La secția Brătei sînt cam puține 2.400 de kg de grîu la hectar. Se poate planifica o producție mai mare — a remarcat tovarășul Sgîrcu Cornel, șeful secției Palvaidaz.

— Și, mă rog, de ce te amesteci tu, se oțîrî Leonte Romulus, șeful secției Proștea Mare. Dacă se poate obține mai mult, se va realiza și fără să fie trecut în plan.

— Dar repezit mai ești, frățioare, zise cu oarecare nedumerire tovarășul Sgîrcu Cornel. Eu am intenționat să-l ajut pe tovarășul Miron. Dacă planul e cît mai aproape de nivelul posibilităților, rezervele de sporire a producției vor fi folosite mai bine, mai complet, lucru acesta îl știi și tu!

— Nu-i nevoie de nici un ajutor, a intervenit și șeful secției în cauză. Tu să-ți vezi de secția ta, că noi ne cunoaștem sarcinile, știm și fără dădacă ce trebuie să facem.

— Mă știți că nu sînt egoist și nici invidios zise tovarășul Sgîrcu. Eu mi-am planificat 2.500 kg grîu la hectar. Dacă voi lucra bine sînt sigur că chiar am să depășesc această producție. Să nu vă supărați dacă voi realiza 2.600 kg sau chiar mai mult. Ca să ducă la o folosire cît mai completă a posibilităților, planul trebuie să fie așezat — repet — la limita cea mai de sus. De aceea insist ca la secția Brătei

P. ZBIRLEA

(Continuare în pag. 4-a)

Invățămîntul agrozootehnic de masă în raionul Caracal

In majoritatea raioanelor regiunii Craiova consfătuirile privind organizarea învățămîntului agrozootehnic de masă s-au ținut din vreme. Lecțiile model prezentate în fața lectorilor, seminarizarea acestora, concluziile desprinse din felul cum s-au desfășurat cursurile agrozootehnice în anul trecut au făcut ca aceste consfătuiri să fie deosebit de folositoare.

In raionul Caracal consfătuirea și instructajul cu lectorii a avut loc la 18 și 19 noiembrie. Cu această ocazie colectivul raional a făcut cunoscut participanților și planul de învățămînt. In noul an în unitățile agricole vor funcționa 104 cercuri de studii care vor cuprinde 4.160 de cursanți. In întovărășirile agricole vor funcționa 66 de cercuri, în gospodăriile agricole colective 38 de cercuri. Ținînd seama de nevoile concrete ale producției în gospodăriile colective au fost planificate 11 cercuri zootehnice și anume în unitățile în care această ramură este dezvoltată sau în plină dezvoltare.

Experiența anului trecut ridică însă o seamă de probleme importante în fața colectivului raional. După cum se știe nu este suficient să așterni pe hîrtie un plan de învățămînt, să repartizezi lectorii și să aștepți din teren informările săptămînale. In anii din urmă secția agricolă a raionului nu avea obiceiul să controleze planurile tematice ale cercurilor, lăsînd această problemă la aprecierea, priceperea sau conștiinciozitatea fiecărui lector. Nu trebuie să ne mire deci că anul trecut, la cercul agrotehnic din comuna Amărăștii de Jos a fost prevăzută o lecție intitulată „Chimia în slujba agriculturii" dar în care se vorbea despre... compoziția atmosferei. Fără o îndrumare corespunzătoare și un control temeinic din partea colectivului raional nu se poate realiza deziderarul ca în cercuri să se trateze principalele probleme ale specificului de producție, aspectele care interesează în cel mai înalt grad pe cursanți, economia unităților respective.

In noul an de învățămînt agrozootehnic de masă colectivul raional s-a preocupat să încadreze cercurile de studii cu lectorii cei mai calificați, folosind pentru aceasta profesori de la Centrul școlar agricol, cercetători de la stațiunea experimentală Studina, ingineri de la S.M.T.-Caracal, medici veterinari din raion. Un bun exemplu îl constituie și faptul că înșiși inginerii secției agricole raionale conduc în acest an cercuri agricole din comunele și unitățile raionului.

Colectivul raional va trebui să se ocupe însă cu stăruință ca fiecare din cele 104 cercuri de studii înființate să desfășoare o activitate corespunzătoare, în zilele și la orele fixate, și mai ales ca nici un cursant din cei înscriși să nu înceteze pe parcurs de a frecventa lecțiile.

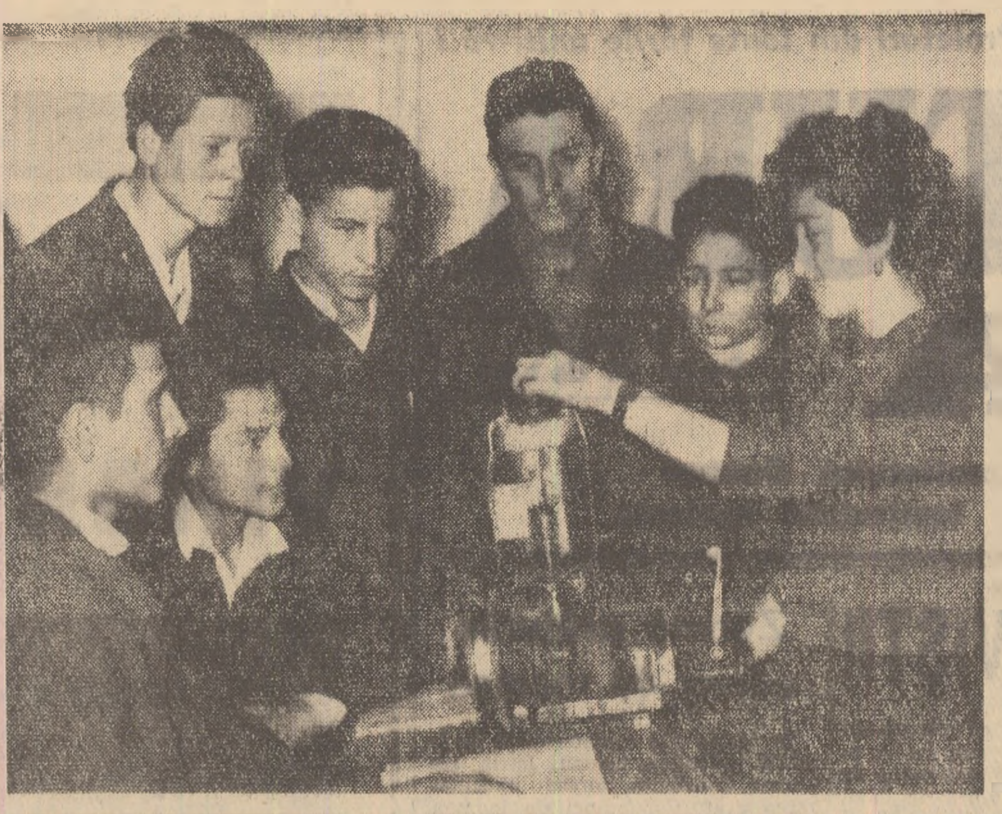
Avînd în vedere faptul că în anul trecut au existat unele greutăți în desfășurarea cursurilor din cauza lipsei unor săli corespunzătoare, încălzite și iluminate, colectivul raional trebuie să rezolve cu toată grija această problemă, de care depinde în mare măsură buna desfășurare a întregii activități.

In anul trecut, în raionul Caracal organele de partid și de stat au inițiat o acțiune importantă: pregătirea cadrelor de bază din unele gospodării colective cu probleme privind tehnica irigației. Mergînd pe aceeași linie, în acest an tot mai mulți cursanți colectiviști din comune ca Ciorulu, Fărcașele, Stoenești, Gostavăț, Băbiciu și Scărișoara trebuie să capete, în cadrul cercurilor, o seamă de cunoștințe de bază în problemele irigațiilor, întrucît aceasta constituie un aspect nou, deosebit în munca lor.

O mare atenție trebuie acordată și cercurilor zootehnice. Celor 440 de colectiviști cuprinși în aceste cercuri trebuie să li se predea cunoștințe temeinice, multilaterale, pentru ca gospodăriile colective din raionul Caracal să fie un exemplu în ceea ce privește dezvoltarea și producțiile obținute din fermele zootehnice.

Spre deosebire de anul trecut lectorii și cursanții au primit din timp un bogat material: lecții, planșe, diafilme etc. Aceasta înseamnă că o altă condiție a ridicării calității învățămîntului a fost pregătită. Rezultatele învățămîntului agrozootehnic de masă, care în aceste zile a început și în raionul Caracal le așteptăm cu încredere.

C. LUCIAN

La școala de mecanici agricoli

Ne aflăm la școala profesională de mecanici agricoli, din comuna Titu, regiunea București. Iat-o pe inginera Ligia Gruia explicînd elevilor din anul al II-lea despre motorul auxiliar de pornire al tractorului U.T.O.S. — 27.

Foto: C. DUMITRU

Atenție cuvenită tehnicii securității și protecției muncii

Printre obligațiile asumate prin contractul colectiv de conducerea administrativă și sindicatul de la gospodăria agricolă de stat Beclean sînt, firește, unele care se referă la tehnica securității și protecția muncii.

Acum, la încheierea anului, lucrătorii vor avea deci de analizat pe lîngă alte multe probleme privind activitatea de producție, social-culturală etc., și pe aceasta — ce s-a făcut pentru a li se crea condiții de deplină siguranță în timpul lucrului, de prevenire a accidentelor și a îmbolnăvirilor.

G.A.S. din Beclean e o unitate tînără — n-a împlinit nici doi ani. N-au fost mici greutățile începutului — capacități de producție puține, posibilități de cazare a muncitorilor reduse, unele ateliere nici ele prea încăpătoare și întrutotul corespunzătoare.

Multe dintre aceste greutăți ale începutului au fost de acum învinse, altele sînt pe cale de rezolvare. Pentru a ne menține în cadrul temei în discuție, trebuie subliniat că în tot timpul activității de producție de pînă acum nu s-a înregistrat aici nici un accident de muncă, fapt care subliniază grija conducerii administrative și a sindicatului pentru instruirea muncitorilor în privința respectării normelor de tehnica securității și protecția muncii.

Totuși unele prevederi ale contractului colectiv și indicații ale organelor de control au rămas încă nerezolvate.

Gospodăria are în prezent suficiente posibilități pentru rezolvarea multora din aceste obligații și de aceea orice amînare apare întrutotul nejustificată.

De pildă, în privința corectei folosiri a energiei electrice este necesar ca instalația electrică să fie peste tot (ne referim, în primul rînd, la grajdul cel nou) introdusă în tuburi Bergman pentru a se îndepărta orice pericol de incendiu. De asemenea, trebuie luate măsuri urgente pentru ca tabloul electric de comandă să fie separat, printr-un gard metalic, de restul încăperii în care se află, împiedicîndu-se astfel vreo eventuală electrocutare a neinițiaților. Pînă acum, nerespectîndu-se normele de tehnica securității, aparatul de sudură se leagă direct la rețea (la tablou). Este oare atît de greu ca această legare să se facă corect, prin priză și ștecher, așa cum se cuvine?

Tot atît de ușor și cu puține cheltuieli pot și trebuie îndeplinite și alte obligații prevăzute de normative. Bunăoară, în fața bancurilor de lucru din atelierele mecanic și de tîmplărie lipsesc podețele de lemn, lucrătorii fiind nevoiți să stea de-a dreptul pe pavajul de beton. Vremea umedă și friguroasă face și mai presantă îndatorirea de a se confecționa asemenea podețe.

Trebuie de asemenea amintit că generatorul de acetilenă, care trebuie să stea într-o cabină separată, se află încă într-o încăpere în care se lucrează toată ziua. Tot într-o cabină separată, care și ea poate fi făcută în gospodărie, trebuie mutat carbidul și tuburile de oxigen.

Acestea sînt cîteva probleme care pot fi rezolvate ușor și repede de către gospodărie. Dacă n-au fost rezolvate încă, vina o poartă conducerea administrativă care a tărăgănat treaba și comitetul sindicatului neexigent față de amînări.

Altele însă, pentru a fi rezolvate, solicită investirea anumitor fonduri. Gospodăria are deci nevoie de sprijinul Trustului Gostat Cluj. Faptul că unitatea s-a dezvoltat mult în acest scurt răstimp, face și mai simțită nevoia de construcții. Trebuie spus că actualul local al cantinei este necorespunzător, motiv pentru care chiar s-a pus, dar încă nu s-a rezolvat, problema dărîmării lui și mutării cantinei. Este, de asemenea, nevoie de o încăpere în care să fie mutat atelierul de sudură autogenă și electrică.

Uneltele și mașinile aflate în dotarea gospodăriei se dovedesc tot mai mult, pe măsura dezvoltării ei, insuficiente. Mai ales la atelierul mecanic, pentru ușurarea efortului fizic al mecanicilor și tractoriștilor este necesar să se procure o mașină de găurit, un polizor și un strung, care nu pot fi procurate decît cu ajutorul trustului. De același sprijin este nevoie pentru a se dota atelierul mecanic cu un scripete mobil cu care să se ridice blocurile motoarelor de tractoare.

Normele de tehnica securității și protecția muncii sînt în statul nostru, după cum se știe, obligatorii, de nediscutat. Respectarea lor strictă trebuie să facă parte din îndatoririle importante atît ale conducerii administrative cît și ale organului sindical. Dar, după cît se pare, comitetul sindicatului de la G.A.S. Beclean privește cu o anumită ușurință această îndatorire. Amintim că în statutul sindicatelor este prevăzută printre alte atribuții ale sindicatelor și următoarea: „...organizează controlul obștesc în domeniul protecției muncii și tehnicii securității în întreprinderea sau instituția respectivă".

Organul sindical de la G.A.S. din Beclean, se vede că „a uitat" această atribuție. Conducerea administrativă i-a dat și ea o atenție insuficientă. Or, asemenea îndatoriri nu pot fi lăsate nici nerezolvate, nici amînate.

T. OPREA

Portrete din gospodăria agricolă colectivă

FIERARUL

Din ciocan și nicovală
Scoate tehnica-n iveală
Cailor mîndri, de soi
El le dă picioare noi,
Roatelor de la cocie
Siguranță și tărie.
Suflă cu piciorul-n foale
Ca să facă șina moale,
Iar apoi mi-o ciocănește
Și pe roată-o potrivește
Și își strigă bucuria:
— Brigadier, gata-i cocia!
Curge apa de pe el
Firicel cu firicel
Căci la dînsul, la aminte,
Și iarna-i vară fierbinte.
De e ploaie, de-i ninsoare,
Numai zile muncă are,
Fiindcă tehnica, nepoate,
Lucră pe nerăsuflate.

GEORGE CIUDAN

Frumos, util, instructiv, convingător...

Insemnări de la o expoziție agricolă

Frumos, util, instructiv, convingător... Acestea sînt cîteva din cuvintele prin care se pot aprecia calitățile expoziției agricole a raionului R. Sărat, deschisă la jumătatea lunii noiembrie la sediul sfatului popular raional. Incă de la sosire, semănătorile și combinele, grapa reglabilă și tăvălugul stelat, cultivatorul și plugul reversibil, precum și celelalte mașini și unelte agricole moderne, rînduite frumos în fața impunătoarei clădiri a sfatului raional, îți atrag atenția asupra uriașelor progrese pe care le-a făcut în ultimii ani agricultura raionului. Intrînd în clădirea sfatului, imaginea aceasta ți se întregește atunci cînd începi să privești graficele și panourile care împodobesc holul, și mai cu seamă exponatele din încăperile destinate expoziției. Cifrele comparative din grafice îți vorbesc, bunăoară, despre succesele însemnate dobîndite de raionul R. Sărat pe tărîmul transformării socialiste a agriculturii, despre superioritatea muncii în comun, despre gradul de mecanizare a lucrărilor, despre sporirea efectivelor de animale etc. Lămuriri amănunțite asupra acestor realizări dau vizitatorilor cei doi ghizi ai expoziției, tehnicienele Pătrașcu Didina și Fus Petrica. Pentru a reliefa mai bine aceste realizări, să consemnăm și noi cîteva din cifrele înscrise. Astfel, față de anul 1952, cînd în raion existau doar 12 gospodării colective și 13 întovărășiri agricole care cuprindeau 3.125 de familii cu 7.169 hectare de teren, în anul acesta agricultura raionului este cooperativizată în procent de 92 la sută, gospodăriile colective și întovărășirile agricole înglobînd 22.934 de familii de țărani muncitori care lucrează în comun 57.878 de hectare. Ca urmare a dezvoltării sectorului colectivist-cooperatist în agricultura raionului a sporit simțitor și gradul de mecanizare a lucrărilor și implicit au crescut producțiile agricole. Unul din grafice arată, de pildă, că în anul 1959 în raion s-au arat și semănat mecanic 69.450 și respectiv 19.687 ha, față de numai 13.829 și respectiv 4.729 ha în 1955. Producțiile medii obținute de gospodăriile colective au sporit în 1960 față de 1951 cu 638 kg la ha la grîu, cu 1.410 kg la porumb, cu 380 kg la floarea-soarelui și cu mai bine de 10.000 kg la ha la sfecla de zahăr. În ultima vreme au crescut simțitor recoltele și în cadrul întovărășirilor agricole. La porumb, bunăoară, în 1960 întovărășirile au obținut în medie cu 586 kg la ha mai mult decît în 1952. Cu toate acestea, comparînd recolta de porumb din acest an a întovărășirilor cu cea realizată de gospodăriile colective rezultă că acestea din urmă au dobîndit cu aproape 850 de kg la ha mai mult decît primele, lucru care vădește din plin superioritatea gospodăriei colective.

Mult interes prezintă și graficele care oglindesc creșterea efectivelor de animale, asigurarea bazei furajere etc.

Dar să enumerăm și cîteva din cele mai interesante exponate.

Așa, de pildă, privind floarea-soarelui adusă la expoziție de gospodăria colectivă „Ștefan Gheorghiu" din comuna Bogza, putem afla — ne-o spune eticheta — că de pe 45 de ha gospodăria a realizat cîte 1.900 kg semințe la ha datorită faptului că această plantă a fost semănată în arătură adîncă de toamnă, i s-au aplicat 3 prașile și polenizarea suplimentară artificială.

O notă pozitivă a expoziției este și aceea că la ea participă un număr foarte mare de unități agricole de stat și cooperatiste, fapt care dovedește că nu numai una-două din unitățile raionului obțin rezultate bune ci că în general agricultura socialistă este capabilă să asigure recolte bogate și trai îmbelșugat.

Că expoziția agricolă a raionului R. Sărat este bine organizată, instructivă și utilă ne-o dovedește faptul că pînă la 25 noiembrie ea a fost vizitată de mai bine de 10.000 de oameni ai muncii din raion. Impresiile vizitatorilor, înscrise în registrul expoziției consemnează superioritatea actualei expoziții față de cele din anii precedenți.

V. POMPILIU

Ce să citim

Ioan Grigorescu: „OBSESIA"

Editura Tineretului, 1960

Cele zece nuvele ale volumului sînt zece piese de acuzare la dosarul voluminos al crimelor hitleriste. Nu știu dacă pot fi socotite nuvele, într-atît de real și nemijlocit este materialul faptic pe care îl relatează. Cine poate uita cum a descoperit un S.S. Hauptsturmführer pe nume Karl Fritsch, mijlocul de a lichida „economic" și masiv mase enorme de deținuți? Numitul, preocupat de dificultățile cuptoarelor care nu mai pridideau la Auschwitz să incinereze cadavrele celor împușcați, ucide „experimental" un eșalon de prizonieri sovietici prin asfixie. E vorba de niște cutii trimise în lagăr de I. G. Farben și etichetate ca „gaz insecticid". Numai că o „minte isteață" cum e cea a lui Fritsch nu se lasă înșelată de etichete. De acum încolo la Auschwitz minunatul gaz nu va mai fi irosit la dezinfecții ci la execuții. Scena morții grupului de prizonieri din celula 7, bestialitatea acțiunii ce le curmă viața, sînt de un efect zguduitor. Cutia cu gaz granulat e aruncată în încăperea ermetic închisă. Deodată dinăuntrul ei răzbate o vînzoleală disperată, un vacarm oribil. Prin vizeta ușii Fritsch își admiră opera. Zecile de corpuri se mai zbat, însetate de aer, sîngele țîșnește pe toate gurile, apoi se face tăcere. Afară, încîntarea e generală. Banditii își sărbătoresc crima, se comandă șampanie de Epernay, capturată de la francezi, se speră în gratificații. Mai sînt necesare comentariile?

Proporțiile crimei făptuite la Auschwitz nu se pot stabili decît după ce parcurgi în întregime cartea. Dacă „Evrika" ne înfățișează în persoana lui Karl Fritsch o fiară dezlănțuită cum a mai produs destule nazismul, „Mama" ne pune în contrast umanitatea caldă, generoasă a unei deținute cu degenerarea și degradarea morală a Lagerführerului Hoess și a familiei sale, exemplar tipic al unei educații mutilatoare, în care orice scîntele de omenie, orice licăr de conștiință sînt disprețuite. „Coșmarul", „Scrisori de dincolo de viață", sau „Jurnalul nescris al Annei Frank" evocă întîmplări diferite cu același erou. Mame despărțite nemilos de copii, familii trimise la moarte în sunete de vals, experiențe feroce făcute pe ființe vii sub cuvînt că se urmărește progresul științei, teroare, întotdeauna teroare și violențe fără număr, mereu mai rafinate, mai îndrăcite, puse la cale de minți încinse de setea dementă a schingiuirii și batjocoririi oamenilor, iată într-o înșiruire seacă ce istorisesc evocările lui Ioan Grigorescu. Patetice în sobrietatea lor, zguduitoare fără a căuta efecte, dramatice în ciuda tonului calm, recules, paginile Obsesiei denunță tragismul întunecat al anilor în care hitlerismul cotropise Europa și o transformase într-o baie de sînge. Dorința de a dezvălui o realitate ce nu trebuie să se mai repete și ai cărei făptași n-au primit încă pretutindeni pedeapsa nimerită, ocrotiți de cei care mai leagănă visuri revanșarde, inspiră această carte tristă, scrisă ca o eliberare din universul atîtor coșmaruri și sacrilegii. Dar aceeași carte glorifică eroismul simplu, generozitatea, îndrăzneala și solidaritatea celor care au înfruntat moartea și care s-au dovedit necontenit superiori călăilor lor.

Supraviețuitorii de la Auschwitz, Birkenau și din celelalte lagăre ale morții au avut satisfacția să-i vadă pe dușmanii omenirii înfrînți. Astăzi, alături de toate popoarele lumii ei își alătură glasurile pentru a instaura definitiv în lume domnia păcii.

H. ZALIS

Răspundem cititorilor

PETRACHE P. BĂDĂRĂU, membru al gospodăriei colective „Secera și Ciocanul" din comuna Rușețu, raionul Filimon Sîrbu, regiunea Galați, întreabă dacă — avînd 59 de ani și peste 17 ani munciți la o întreprindere pentru care posedă acte legale — are dreptul la pensie de bătrînețe.

RĂSPUNS: Avînd un minim de 10 ani vechime în cîmpul muncii, puteți primi pensie de bătrînețe la împlinirea vîrstei de 60 de ani.

ALEXANDRU I. ANGHELUȚĂ, contabil la gospodăria colectivă din satul Lungești, comuna Bălăbănești, raionul Berești, regiunea Galați, întreabă dacă beneficiază de vechime în muncă și pe timpul cît a fost prizonier.

RĂSPUNS: Conform legilor în vigoare, perioada cît cineva a fost prizonier se consideră vechime în muncă.

NICOLAE DONOSE, din comuna Cîrja, raionul Murgeni, întreabă dacă vechimea în cîmpul muncii reconstituită prin martori este valabilă numai pentru carnetul de muncă sau și pentru calculul pensiei.

RĂSPUNS: Dacă nu aveți acte oficiale decît pentru minimum 10 ani și v-ați stabilit prin martori vechimea în muncă pentru restul perioadei muncite, această perioadă (trecută în carnetul de muncă), este valabilă și la calcularea pensiei. După cum se știe pensia se calculează după acte oficiale iar carnetul de muncă este un act oficial.

GHEORGHE BĂLTĂREȚU, socotitor la gospodăria agricolă colectivă din comuna Vadul Săpat, raionul Mizil, arată că are 26 de ani vechime în cîmpul muncii, ca salariat, și 7 ani vechime ca membru în gospodăria agricolă colectivă. Dînsul întreabă dacă în această situație are drept la pensie.

RĂSPUNS: Întrucît aveți peste 25 de ani vechime în muncă, puteți ca la împlinirea vîrstei de 60 de ani, să solicitați pensie de bătrînețe. În acest scop adresați-vă Oficiului prevederi sociale al raionului Mizil.

Constantin Damian, pensionar de invaliditate gradul II, fost salariat la un S.M.T., întreabă dacă avînd numai 57 de ani poate să transforme pensia de invaliditate în pensie de bătrînețe.

Răspuns: Invalizii de gradul I și II din accident de muncă sau boală profesională care au vechimea în muncă necesară pentru obținerea pensiei de bătrînețe, au dreptul la pensie de bătrînețe chiar dacă nu au împlinit vîrsta de 60 de ani care este limita de vîrstă pentru obținerea pensiei de bătrînețe.

Un nou aparat cinematografic la căminul cultural

Căminul cultural din comuna Dobrun, raionul Balș, a fost dotat cu un nou aparat cinematografic — cel pe care-l vedeți în fotografie.

Foto: D. NEGOIȚĂ

Toată atenția festivalului filmului la sate

Festivalul filmului la sate, care se desfășoară în fiecare an, a devenit pentru țărănimea noastră muncitoare un eveniment cultural deosebit, care contribuie la o mai bună înțelegere a transformărilor revoluționare ce au loc în țara noastră sub conducerea înțeleaptă a partidului, la îmbogățirea cunoștințelor agrozootehnice, în vederea obținerii unor producții agricole din ce în ce mai mari.

Anul trecut la manifestările festivalului filmului la sate, s-a înregistrat o participare de aproape 7.500.000 spectatori, care au vizionat cu acest prilej un mare număr de filme documentare agricole și jurnale agricole. Aceste filme au înfățișat țărănimii muncitoare sarcinile cele mai recente izvorîte din hotărîrile partidului și guvernului, succesele și experiența gospodăriilor agricole colective fruntașe, dezvoltarea culturilor cerealiere și tehnice, creșterea șeptelului, însilozarea furajelor, cultura sfeclei de zahăr, a florii-soarelui etc. Un mare succes l-au repurtat filmele documentare agricole referitoare la mecanizarea agriculturii, precum și a culturii porumbului și avantajele folosirii lui în hrana animalelor îndeosebi. De asemenea, prin prezentarea a numeroase filme artistice cum sînt: „Pagini de vitejie", „Pe drumurile Romîniei", „Ciocîrlia" și altele care au popularizat succesele în domeniul politic, economic și social al patriei noastre, festivalul a contribuit la educarea patriotică a țărănimii muncitoare.

În cadrul festivalului filmului la sate, pe lîngă proiecții de filme, au fost organizate și o serie de manifestări culturale ca: programe artistice, conferințe pe diferite teme, expoziții agricole comunale, simpozioane ale brigăzilor științifice, care au dat rezultate bune. În majoritatea comunelor și satelor, festivalul a constituit un reușit eveniment cultural. Rezultate frumoase au fost obținute în regiunile Timișoara unde s-au înregistrat un număr de 789.000 spectatori, București cu 673.000 spectatori, Cluj și R.A.M. cu peste 600.000 spectatori fiecare. Se poate aprecia ca pozitiv ajutorul unor specialiști din agricultură care au ținut la cinematografele sătești conferințe legate de prezentarea filmelor și jurnalelor agricole. În general, filmele documentare au sprijinit și învățămîntul agrozootehnic de masă care se desfășoară în perioada de iarnă la sate.

Și în acest an, Ministerul Învățămîntului și Culturii împreună cu Ministerul Agriculturii, au luat din timp măsurile corespunzătoare pentru buna desfășurare și organizare a festivalului filmului la sate, acțiune menită să contribuie la ridicarea nivelului cultural-politic al țărănimii muncitoare și la mobilizarea acesteia în realizarea sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn.

Festivalul se va desfășura în 4 etape pe perioada 4 decembrie 1960 — 31 martie 1961, și va cuprinde un număr de aproximativ 11.500 localități (reședințe de raioane, comune și sate) cu un bogat program de filme artistice, documentare, agrozootehnice sau de știință popularizată, precum și jurnale de actualitate sau agricole. În acest scop, Direcția Rețelei Cinematografice și Difuzării filmelor vor asigura fondul de filme necesar, materialul de popularizare în raport cu specificul localităților și unităților agricole cuprinse în festival. Întreaga tematică va fi pusă de acord cu secțiile agricole regionale și Trusturile Gostat.

În localitățile rurale cu cinematografe pe bandă normală, inclusiv reședințele de raion cu caracter agricol, festivalul se va desfășura în fiecare etapă cîte o săptămînă, programîndu-se de către Oficiile interregionale de difuzare incluzînd cîte 3 filme artistice cuplate cu filme documentare agricole sau știința popularizată, toate în premieră. În aceste localități festivalul se organizează timp de 4 săptămîni, deci cîte o săptămînă în fiecare etapă.

În satele și comunele fără cinematografe, festivalul se va desfășura prin caravanele cinematografice, care vor prezenta zilnic programul festivalului.

În afara programului alcătuit pentru cinematografele sătești, în perioada festivalului, întreprinderile cinematografice pot programa la cererea secției agricole filme documentare în sprijinul învățămîntului agrozootehnic de masă. De exemplu, secțiunile agricole regionale și raionale vor iniția și organiza vizionări de filme agrozootehnice pentru membrii gospodăriilor agricole colective și lucrătorii din S.M.T. și G.A.S.

Festivalul se va deschide la toate unitățile programate în etapa I-a duminică 4 decembrie. Atît în ziua deschiderii cît și pe toată perioada festivalului, tehnicienii și inginerii au datoria să prezinte scurte conferințe, legate de tema filmului ce se vizionează, prin care să popularizeze metodele de muncă, tehnica nouă, adecvată condițiilor specifice locale, explicînd pe larg învățămintele practice ce se desprind. Se recomandă ca deschiderea festivalului să se facă într-un cadru sărbătoresc, în prezența organelor locale, a colectiviștilor și lucrătorilor fruntași din sectorul socialist al agriculturii, organizîndu-se în același timp de către gospodăriile agricole colective sau gospodăriile de stat, cu sprijinul sfaturilor populare comunale, expoziții agricole prin care să se demonstreze avantajele agriculturii noi, socialiste. De asemenea, vor fi organizate standuri de cărți cu caracter agrozootehnic, politic și beletristic, vor fi difuzate afișe, pliante etc.

Pentru buna reușită a festivalului filmului la sate este necesar ca sfaturile populare și organele agricole regionale și raionale, comitetele sindicatelor comunale și din întreprinderile agricole de stat să acorde toată atenția organizării și desfășurării acestei acțiuni, care contribuie la popularizarea tehnicii noi în agricultură, la ridicarea nivelului cultural și profesional al tuturor celor ce lucrează pe ogoare. Festivalul filmului la sate va contribui efectiv la ridicarea conștiinței socialiste a oamenilor muncii de la sate, pentru aplicarea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului, în vederea continuei dezvoltări a agriculturii noastre socialiste.

Ing. L. MOLDOVAN
din Direcția de Propagandă a Ministerului Agriculturii

Venituri mari din sectorul zootehnic

Membrii gospodăriei agricole colective „Prietenia Romîno-Coreeană" din comuna Făcăeni, raionul Fetești, regiunea București, au mărit în acest an cu mult sectorul zootehnic. Astfel, de la 242 capete bovine proprietate obștească cît avea gospodăria la începutul anului, numărul acestora a crescut, prin cumpărare și din prăsilă proprie, pînă în prezent la 513 capete, ceea ce revine 13,2 capete la 100 de hectare de teren. Efectivul de ovine a sporit și el de la 3.100 la 3.449 capete, adică 94 capete la 100 hectare de teren, iar cel de porcine de la 614 capete la începutul anului, la 1095 (28 capete la 100 hectare de teren). De asemenea, în cursul anului 1960, ferma de păsări a crescut la 14.792 capete, din producție proprie și prin cumpărare, revenind 548 păsări la 100 hectare de teren.

Din sectorul zootehnic colectiviștii au vîndut statului pe bază de contract, din producția anului 1960, 7.200 kg lînă, 50.000 litri lapte de oaie, 10.000 litri lapte de vacă, 700 miei, 100 porci și 2.000 păsări, produse pentru care au primit suma de 872.000 lei. Gospodăria mai are de predat, tot pe bază de contract, 450 capete porci, 30 vite cornute și 3.000 păsări pentru care va încasa încă 325.000 lei. În total în acest an gospodăria va avea din zootehnie un venit de 1.397.000 lei.

FRÎNCU CONSTANTIN
corespondent

NOI OGOARE UNITE

„Eu am venit în gospodărie cu toate rudele"

— Și cum zici că s-a constituit gospodăria colectivă „Sabarul" din Slobozia-Domnești? Il întreb pe Burtea Vasile, președintele.

— Păi să vezi! începu el. Noi eram împrăștiați în cinci întovărășiri agricole: „Sabarul" d-aici din Slobozia, „Viață Nouă" din satul Clinceni, „Pacea" din Călțuna, „Ogorul Nou" din Olteni-Ciurari și „Dezrobirea" din Ordoreanu-Slobozia. Mă-ntilnește într-o zi Floarea Cristea, casiera-secretară a întovărășirii „Ogorul Nou" din Olteni-Ciurari și... mă ia la rost: „păi bine măi tovarășe, zice, ce fel de bărbați sînteți voi? Adică dacă ministerul v-a evidențiat, credeți că e cazul să vă automulțumiți și să vă culcați pe urechea cealaltă?". Mă fac că nu-nțeleg unde bătea șeaua și-o întreb: „Și ce vrei să zici, tovărășico?". „Zic să nu vă-mbătați de succes, ci să mergeți înainte, la treapta superioară a muncii în comun. Voi, ca președinți de întovărășiri, aveți, în primul rînd, datoria să duceți munca pentru lămurirea oamenilor". Avea dreptate, îmi spune Burtea. După asta, într-o zi aici, la sfatul popular, eram toți președinții întovărășirilor. Era și instructorul de partid Vasile Niculescu și Matei Niculae, președintele sfatului care ne-au dat concursul la constituirea gospodăriei. Și nu intrăm bine în biroul președintelui, că Floarea Cristea veni cu propunerea ca să organizăm o vizită la o gospodărie colectivă din apropierea comunei noastre, ori la una mai îndepărtată. „Am dreptate, tovarăși?" a zis ea la urmă. Ce mai, sigur că avea!

— Femeie inimoasă, observ eu.

— Ba foarte inimoasă, zice Burtea. Ne uităm noi unul la altul — cinci inși cu un singur gînd: să vizităm o gospodărie colectivă cît mai mulți oameni, pentru ca să se convingă cum merg treburile pe-acolo. Ne ducem — eu, Matei Niculae președintele sfatului, Stingă Alexandru, Matei Jianu, Florea Cristea și alții — ne ducem noi și vizităm gospodăria colectivă „Zorile" din Grădinari. Ceva-ceva auziserăm noi de succesele colectiviștilor, da' să spun drept... n-am fi crezut să fie chiar așa. Vizităm noi grajdurile noi, vedem porcii, vacile grase și frumoase, via — și parcă ne ricîia colea! Trecem apoi pe la casele colectiviștilor, vorbim cu ei. Aflarăm că deși ziua-muncă fusese planificată la 30 de lei, după calculele făcute trecea de 40 lei. Semnul belșugului, nu? Însuflețiți de cele văzute, ne-ntoarcem noi la casele noastre și-ncepem să povestim oamenilor. Ne ascultă ei cu cea mai mare atenție și își dau seama că adevăratul drum spre o viață mai bună este gospodăria colectivă. Și înscrierile... încep să curgă.

— Și s-au convins toți, așa dintr-o dată? îl întreb!

— Nu chiar toți, răspunde Burtea. Unii voiau să desfacă firul în patru. Spre exemplu, de cîte ori am trecut pe la el, Budeanu Gh. Vasile din Clinceni îmi spune: „Măi frate Vasile, lasă-mă mai ușurel, să mă conving eu cum trebuie; că eu de venit vin, dar, cu toate rudele!". L-am lăsat, să-i fac voia. Deunăzi m-am pomenit cu Grigore I. Florea din Slobozia. „Te cam codiși, da' tot veniși printre primii!" îl iau eu rîzind. „Păi venii, să nu mi-o ia Bigan înainte!"...

În clipa aceea ușa se deschise și mai mulți săteni pătrund în birou.

— Uite-l și pe Budeanu Vasile! exclamă vesel președintele gospodăriei. Vorbeam de lup... și „lupul la ușă". Ce s-a-ntîmplat, nene Budane?

— Ce să se-ntîmple? rîde el. Terminai ședința cu alde tata, cumnatu', cumnatele, unchiu', cu nășicu' și toți cuscrii — și iată-ne! Nu ți-am spus că eu cînd oi veni, vin cu toate rudele?...

VALERIU FILIMON

Aspecte din G. A. C.

Atelierul de rotărie al gospodăriei colective din Șelimbăr, regiunea Stalin, a adus anul acesta un venit de peste 7.000 lei. In fotografie: colectivistul Mihai Bordon de la acest atelier, în timpul lucrului.

———

Colectivista Gheorghița T. Dumitru care lucrează în brigada legumicolă a gospodăriei colective din comuna Tamași, regiunea București, se numără printre fruntașele în muncă.

Gospodărie colectivă la Dagîța

O zi de noiembrie, care va rămîne de neuitat pentru locuitorii satului Piscu-Rusului, comuna Dagîța, raionul Negrești, regiunea Iași. Încă din zori ulițele satului erau pline de oameni. Zvon mare de multe glasuri... În fața clădirii școlii din sat, erau arborate drapele tricolore și roșii. Curtea și sala de clasă erau pline de oameni. Au sosit și oaspeți din alte comune și de la raion.

Aproape 100 de familii din satul Piscu-Rusului au pus în această zi temelie unei gospodării agricole colective, căruia i-au dat numele de „Pămînt desțelenit". La masa prezidiului frumos pavoazată au luat loc tov C. Pricob, secretar al comitetului raional P.M.R. Negrești, V. Mordrescu de la comitetul executiv al sfatului popular al raionului Negrești, I. Trifan secretar al organizației de bază P.M.R. din satul Piscu-Rusului, Ecaterina P. Dăscălescu și alții. În cuvîntul lor, Bîrsan C. Constantin, Grădinaru I. Constantin, Gh. C. Zavu și alții au amintit crîmpeie din viața grea pe care au dus-o în vechea orînduire burghezo-moșierească, arătînd totodată cum trăiesc astăzi, și ce i-a îndemnat să se înscrie în gospodăria colectivă.

— Viața noastră a fost foarte grea în trecut. În satul nostru, cei mai mulți dintre locuitori erau analfabeți și semialfabeți. Superstițiile și leacurile băbești domneau în vaie. Altul este traiul nostru acum. Drumul cel mai bun este acesta pe care am pășit astăzi, drumul belșugului, drumul gospodăriei colective, a spus tov. Constantin Grădinaru.

— Ce ne-a îndemnat și mai mult să trecem la munca în gospodăria colectivă, a spus țăranul muncitor Constantin C. Bîrsan, este ceea ce am văzut la G.A.C. Bălușești. Acolo am văzut că colectivistul Gh. Amarandei, care a efectuat un număr de 450 zile muncă, a primit ca avans 1.716 kg grîu, 2.500 lei, 14 kg brînză, 360 kg zarzavat și multe altele, urmînd ca la sfîrșitul anului să primească și restul de cereale, lînă, vin, bani și altele. Ca el au primit toți colectiviștii harnici.

— Da, este just, a spus și țăranul muncitor Gh. Zavu. Am mai văzut și eu că harnicii colectiviști din Tibănești și Todirești și-au construit case noi, și-au cumpărat mobilă, mașini de cusut, aparate de radio, biciclete. Comunele sînt electrificate și radioficate etc. Toate acestea ne-au îndemnat și pe noi să pornim pe calea belșugului.

Președinte al gospodăriei colective a fost ales unul dintre cei mai harnici și pricepuți țărani muncitori din sat, tov. Gh. I. Mardare, vicepreședinte tov. Ilieș Ailincăi și socotitor tov. Mihai Zuverdeanu.

Așa s-a desfășurat marea sărbătoare a țăranilor muncitori din satul Piscu-Rusului, care și-au unit tarlalele în gospodăria colectivă.

IOAN TRIFAN
corespondent

ȘTIRI DIN G. A. S.

Gospodăria agricolă de stat Smirdan din regiunea Galați a depășit cu 425 de kg grîu și cu 300 de kg de porumb producțiile planificate la ha.

Depășirea producțiilor planificate a făcut posibilă reducerea prețului de cost la aceste produse. La grîu, de pildă, prețul de cost per tonă a fost cu 110 lei mai mic decît cel planificat, iar beneficiul previzibil de 2.500.000 lei, cu 1.600.000 mai mare decît beneficiul planificat.

★

Datorită aplicării regulilor agrotehnice înaintate G.A.S. Secuieni, raionul Roman, a obținut pe o suprafață de 450 de hectare, o producție de peste 5.000 kg de porumb știuleți la ha. De asemenea, la sfecla de zahăr, gospodăria a recoltat de pe o suprafață de 100 de ha, 31.000 de kg de sfeclă de zahăr la ha.

Pentru 3000–3500 litri lapte pe cap de vacă, pentru sub 1 leu preț de cost per litru

Din experiența noastră în sporirea producției și reducerea costului ei

La G.A.S. Variaș, regiunea Timișoara, metoda creșterii taurinelor în tabere se aplică de trei ani. An de an metoda a fost perfecționată, mărindu-i-se eficacitatea. Ținute o mare parte a anului în tabere, vacile devin mai viguroase și mai apte pentru reproducție, dau producții mai mari, cu cheltuieli mult mai mici decît în stabulație.

Iată cum a organizat G.A.S. Variaș tabăra de vară pentru taurine. Locul taberei a fost fixat pe o pășune naturală, la 6—7 km de centrul gospodăriei. În jurul pășunei, gospodăria poseda și alte terenuri pe care însămînțase furaje în conveier necesare hrănirii vacilor la jgheab sau prin pășunat, atunci cînd iarba de pe pășunea naturală se dovedea insuficientă.

Pe pășune s-au construit șoproane cu acoperișuri ușoare din trestie pentru adăpostirea animalelor pe timp de ploaie și-n orele de la mijlocul zilei cînd soarele arde prea puternic. Și în tabără, furajarea și îngrijirea s-au făcut diferențiat după destinația fiecărui animal, categoria de vîrstă și după starea fiziologică. Spre exemplu, vacilor gestante li s-a asigurat o pășune foarte bună aproape de adăposturi. Apropierea lor de adăposturi era direct proporțională cu starea gestației. Se înțelege că cele gata să fete erau ținute în imediata apropiere a taberei. Vacilor cu lapte li s-a asigurat o pășune bogată în leguminoase, la distanță medie de adăposturi, iar tineretul bovin, împărțit pe categorii de vîrstă, a fost dus pe pășunile cele mai îndepărtate, pe pășunile răzlețe aflate de-a lungul canalelor, ținîndu-se seama că lui îi este necesară cît mai multă mișcare în aer liber.

Pășunatul s-a făcut rațional, pe parcele. Pentru a i se da posibilitatea de otăvire, fiecare parcelă a fost pășunată 5—6 zile în funcție de natura pajiștii, de starea vremii și a terenului în timpul cît a fost pășunată, de compoziția floristică. În iulie și august cînd, din cauza căldurilor mari, pășunea naturală se usucă, noi am folosit în cantități mari furajele cultivate în conveier, pășunea servind în acel timp doar ca loc de plimbare a animalelor, în orele răcoroase. Conveierul a fost format din borceag de toamnă, borceag de primăvară, lucernă masă verde, porumb furajer. Am folosit din plin cultura a doua pe terenul care a avut ca primă cultură borceagul.

În taberele de vară apa are aceeași importanță ca și hrana. Noi am asigurat apa în cantități absolut suficiente. Totodată ne-am preocupat ca programul de îngrijire și întreținere să fie respectat cu aceeași strictețe ca și în perioada de stabulație. De aceea în preajma taberei am amenajat o clădire pentru odihna muncitorilor în orele de repaus. Seara, în comună și dimineața, la tabără, muncitorii sînt duși cu mijloacele de transport ale gospodăriei, fapt ce înlătură orice întîrziere și contribuie la o strictă respectare a programului de lucru. Pentru a ușura munca îngrijitorilor, alături de șoproanele în care sînt adăpostite animalele — șoproane prevăzute cu jgheaburi pentru servirea hranei — se află magazia cu furaje concentrate.

Care-s rezultatele tehnice ale creșterii taurinelor în tabere? Producția planificată pe cap de vacă furajată a fost depășită cu 4 litri de lapte zilnic. De altfel trebuie spus că producția medie lunară a fost de peste 400 de litri pe cap de vacă furajată în lunile cînd acestea au fost ținute în tabere. Dacă această producție s-ar menține și în lunile de stabulație, gospodăria ar obține într-un an pe cap de vacă furajată circa 5.000 de litri de lapte. In lunile de tabără, prețul de cost al hectolitrului de lapte a fost cu 15,96 lei sub cel planificat. Faptul că în primele 9 luni ale anului gospodăria obținuse deja pe cap de vacă furajată 3.301 litri de lapte și un preț de cost de 97 de lei per hectolitru este un rezultat determinat, în mare măsură, de producția și costul de producție realizate în lunile de tabără.

Aceste cîteva rezultate arătate aici scot încă o dată în evidență marele folos pe care-l aduce întreținerea vacilor în tabere de vară. O bună îngrijire a taurinelor în tabere de vară influențează producția lor și în perioada de stabulație. Mă refer la faptul că ele intră în stabulație fortificate și cu producția la un nivel ridicat care poate fi menținută prin hrănirea lor din abundență cu nutrețuri suculente — îndeosebi cu porumb însilozat — prin scoaterea permanentă la aer liber și prin alte procedee care să le apropie condițiile din stabulație de condițiile din timpul verii.

Întreținînd cîteva luni din an vacile în tabere, îngrijindu-le apoi atent în perioada de stabulație, gospodăria noastră obține în jur de 4.000 de litri de lapte pe cap de vacă la un preț de cost mai mic de un leu litrul.

Ing. ILIE LUCA
director
G.A.S. Variaș — regiunea Timișoara

Într-un singur an producția medie a crescut cu 700 de litri

Șase oameni și mai mult de patru vagoane de lapte peste plan, astfel poate fi exprimat pe scurt rezultatul obținut de către mulgătorii brigăzii conduse de Ban Gheorghe de la G.A.S. Sîncraiul de Mureș, Regiunea Autonomă Maghiară. De la cele 14 vaci pe care le are în primire, mulgătorul Kovacs Istvan a obținut aproape 6.500 de litri de lapte peste plan.

Producția medie pe cap de vacă la G.A.S. Sîncraiul de Mureș este de 3.500 de litri de lapte, iar prețul de cost preliminat este în jur de 115 lei hectolitrul.

Anul trecut gospodăria n-a obținut decît 2.807 litri de lapte pe cap de vacă furajată la un preț de cost de 149 de lei hectolitrul. Care-s cauzele producției mari înregistrate anul acesta? Producția medie a crescut numai într-un an cu 700 de litri datorită îngrijirii raționale a vacilor, mulsului corect, furajării lor cu rații echilibrate, complete, în care accentul a fost pus pe nutrețurile verzi și pe pășune, vara, iar acum pe nutrețuri însilozate. Pentru fiecare vacă s-au însilozat cîte 12 tone de porumb, dar prețul de cost al unui litru de lapte este încă mare. Conducerea G.A.S. și comitetul sindical au datoria de a depune toate eforturile pentru mobilizarea muncitorilor în vederea creșterii continue a producției de lapte pe cap de vacă furajată la un preț de cost cît mai scăzut.

Spre rezultate din ce în ce mai bune

Din activitatea C. I. A. SEBEȘ

Pentru a sprijini dezvoltarea creșterii animalelor în regiunea Hunedoara, la Sebeș a luat ființă cu cîțiva ani în urmă un centru de însămînțări artificiale, înzestrat cu utilajul necesar: laboratoare, birouri și aparatura trebuincioasă pentru recoltarea, diluarea și conservarea materialului însămînțător. In prezent centrul posedă un număr de 18 tauri de mare valoare zootehnică, meniți să asigure îmbunătățirea calitativă a efectivelor de vaci.

În ultimii trei ani C.I.A. Sebeș și-a extins activitatea treptat, numărul localităților cuprinse în raza de activitate crescînd de la 14 cîte au fost în anul 1957, la 50 în prezent, iar al vacilor însămînțate de la 754 la 15.430. De subliniat este faptul că în această perioadă a crescut mult și procentul de fecunditate al viteloi însămînțate artificial. Față de 70 la sută în 1957, acesta a ajuns în prezent la peste 82 la sută. Pînă la începutul lunii noiembrie au fost identificați 4.217 viței obținuți de la vacile însămînțate artificial, și au fost supuse controlului producției de lapte un număr de 2.350 de vaci. De asemenea, au fost diagnosticate ca gestante un număr de 6.025 vaci (82,3 la sută) din 7.490 animale examinate.

Demn de remarcat este faptul că în acest an C.I.A. Sebeș a asigurat și însămînțarea artificială a unui număr de peste 12.000 de oi.

Prin aplicarea pe scară din ce în ce mai largă a însămînțărilor artificiale, în cadrul C.I.A. Sebeș s-au obținut importante economii. Pînă la sfîrșitul anului 1959 numărul taurilor din stațiunile comunale de montă ale localităților deservite a fost redus cu 223, iar al [illegible]ijitorilor cu 66. Totodată au fost redate circuitului agricol 898 de ha de loturi zootehnice. Economiile realizate în cursul anului 1959 au depășit suma de 1.045.000 lei, fapt care a dus la reducerea prețului de cost al unei însămînțări artificiale la numai 55 lei, față de 101 lei cît era costul unei monte naturale. După rezultatele de pînă acum, se scontează în acest an să se obțină economii și mai mari, prețul de cost al unei însămînțări artificiale fiind evaluat la circa 40 lei.

★

Din totalul vacilor însămînțate în acest an de C.I.A. Sebeș, 1.386 se află în proprietatea obștească a gospodăriilor colective deservite de această unitate.

Faptul că s-a obținut un mare număr de viței de la vacile însămînțate artificial convinge pe tot mai multe gospodării colective din regiune să aplice cu încredere această metodă. Sînt gospodării colective ca cele din Cîlnic, Miercurea, Sebeș, și Dobîrca, din raionul Sebeș, și Alba, din raionul Alba, unde a fost însămînțat artificial întregul efectiv de vaci existent obținînd an de an realizări mulțumitoare.

Rezultatele bune obținute de aceste gospodării se datoresc deopotrivă străduinței și priceperii tehnicienilor însămînțători care deservesc aceste unități precum și îngrijitorilor de vaci care identifică și prezintă la însămînțare la timpul potrivit vacile aflate în călduri. Nu la fel de bine se prezintă lucrurile la gospodăriile colective Orăștie, Beriu și Geoagiu din raionul Orăștie. Rezultatele slabe dobîndite aici se datoresc atît fluctuației tehnicienilor însămînțători cît și faptului că unii dintre ei au fost încadrați fără a poseda cunoștințele necesare. O parte din vină pentru această situație o poartă organele tehnice ale raionului și subcentrului de însămînțări artificiale Orăștie și cele de la C.I.A. Sebeș care n-au controlat la vreme și n-au îndrumat suficient activitatea tehnicienilor însămînțători de la puncte.

În vederea obținerii unor rezultate cît mai bune în toate gospodăriile agricole colective, cadrele de conducere de la Centrul de însămînțări artificiale Sebeș, împreună cu organele zoo-veterinare de la regiune și raioane au datoria pe de-o parte să extindă raza de activitate a acestei unități, iar pe de alta să contribuie mai substanțial la îmbunătățirea muncii tehnicienilor însămînțători din localitățile deservite.

Ing. I. TATOMIR
din Ministerul Agriculturii

Din experiența gospodăriilor colective

Organizarea și retribuirea muncii

În lupta pentru obținerea de recolte bogate, pentru dezvoltarea multilaterală a gospodăriei colective, pentru realizarea de venituri cît mai mari, un rol de prim ordin îl are orgnizarea muncii. Statutul gospodăriilor colective prevede în această privință că la baza organizării muncii stă brigada permanentă de producție. De aceea, în gospodăria noastră colectivă cele 1.654 brațe de muncă sînt organizate în 8 brigăzi de cîmp, 2 brigăzi legumicol-viticole, 2 brigăzi zootehnice și 1 brigadă de construcții. Brigadierilor li s-au repartizat toate mijloacele de producție necesare pentru a lucra în bune condiții. Brigăzile au primit: teren, animale de muncă, construcții gospodărești, mașinile și materialul mărunt, mijloacele de transport etc.

Justei repartizări a colectiviștilor pe brigăzi, i-a urmat o cît mai chibzuită repartizare a sarcinilor de producție potrivit forței de muncă și fertilizării solului. Iată cîteva exemple.

Trebuie menționat că în cadrul brigăzilor de cîmp, culturile au fost repartizate pe echipe în funcție de numărul mediu al membrilor din echipă, la cultura porumbului revenind în medie cîte 4.500—4.650 m.p. pentru fiecare colectivist din echipă, iar la cultura sfeclei de zahăr cîte 2.300—2.450 m.p. de fiecare echipă.

Este știut că obținerea bunelor rezultate depinde în mare măsură de oameni, — de cadre. De aceea, conducerea brigăzilor și echipelor a fost încredințată celor mai harnici și pricepuți colectiviști care au dovedit un înalt simț de răspundere, gospodăresc și bun organizator.

COINTERESAREA COLECTIVIȘTILOR ÎN SPORIREA PRODUCȚIILOR LA HA

Practica a dovedit că sistemul de retribuire a muncii colectiviștilor nu numai după zilele-muncă efectuate, ci și după producțiile obținute, îmbină în mai mare măsură interesul obștesc cu cel individual. În această privință trebuie arătat că sistemul acesta se aplică în gospodăria noastră din anul 1958. La culturile de porumb și sfeclă de zahăr am aplicat acordul individual, la floarea-soarelui acordul pe echipă, iar la culturile de cereale păioase am aplicat acordul pe brigăzi.

La culturile la care am aplicat acordul individual, terenul s-a repartizat membrilor în parcele după răsărirea plantelor; lucrările de întreținere a culturilor au fost executate de fiecare colectivist căruia i-a fost încredințată parcela, iar recoltatul l-a executat întreaga echipă avînd grijă ca recolta de pe fiecare parcelă să fie cîntărită separat pentru a se cunoaște cît s-a obținut.

La culturile unde am aplicat acordul pe echipă, lucrările de însămînțat, de întreținere a culturilor și de recoltat, au fost făcute de întreaga echipă. Producția fiind obținută pe echipă, premierea pentru depășirea producției am făcut-o fiecărui colectivist din echipă în raport cu zilele-muncă efectuate pentru cultura respectivă. La culturile de păioase, lucrările de însămînțare, de întreținere a culturilor și recoltatul s-au executat de către întreaga brigadă, iar premierea pentru depășirea producției s-a aplicat membrilor în raport cu zilele-muncă realizate de fiecare. Menționăm că la culturile unde se aplică acordul individual, lucrările de pregătire a terenului și însămînțare se fac pe brigăzi, iar repartizarea parcelelor pe cap de om, după răsărirea plantelor.

După ce terenul a fost repartizat pe brigăzi, echipe și membri, s-au ținut consfătuiri cu fiecare brigadă, în cadrul cărora au fost prelucrate sarcinile de producție pe brigăzi, echipe și membri, astfel încît fiecare colectivist a luat cunoștință de lucrările ce trebuie să le execute, de producția ce trebuie să obțină la culturile ce i-au fost încredințate și de zilele-muncă ce trebuie efectuate pentru fiecare cultură. Totodată, colectiviștii au cunoscut cît la sută din depășirea producției se cuvine drept premii la fiecare cultură. Un lucru bun care se face în gospodăria noastră colectivă este că, organizarea brigăzilor și echipelor se face pe mahalale și ulițe cît mai grupate, ținîndu-se seama ca fiecare echipă să cuprindă grupe de familii înrudite, și că, analiza activității zilnice se face în ședințe scurte, cu participarea obligatorie a președintelui, vicepreședintelui, inginerului agronom, tehnicianului zootehnist, toți brigadierii. O dată cu analiza lucrărilor executate în ziua respectivă, se face și programul de lucru pentru ziua următoare, program care este difuzat de către brigadier șefilor de echipă și respectiv membrilor.

Urmărirea și controlul de felul cum se execută lucrările de către colectiviști se fac zilnic în primul rînd de șeful de echipă și apoi de brigadieri, precum și de membrii consiliului de conducere și ai comisiei de revizie. Controlul periodic al lucrărilor este asigurat de către comisia pentru recepționarea lucrărilor constituită în cadrul gospodăriei din care fac parte: președintele, inginerul agronom, contabilul șef, un membru al comisiei de revizie și trei colectiviști fruntași. Membrii comisiei verifică dacă lucrările au fost executate la un nivel agrotehnic corespunzător, iar în cazul cînd unii colectiviști au făcut lucrări necorespunzătoare, ei au fost obligați să le refacă fără plată.

Recepția lucrărilor la culturile repartizate individual s-a făcut la terminarea completă a fiecărei lucrări, iar la cele repartizate pe echipe și brigăzi s-a făcut zilnic de către brigadieri, ajutați de șefii de echipe. Recepția definitivă a lucrărilor se face de către comisia de recepție a lucrărilor, din cadrul gospodăriei, după terminarea completă a lucrărilor

Evidența zilelor muncă pentru lucrările executate la culturile repartizate individual se ține în registrul de evidență al zilelor muncă, precum și într-un registru auxiliar (special) întocmit aparte pe brigăzi. În acest registru sînt deschise partizi pe echipe și membri, arătîndu-se suprafața, producția planificată, zilele-muncă ce se întrebuințează, producția realizată, depășirea, cît se cuvine premiu pentru depășire și cîte zile-muncă se scade în caz de nerealizare a producției planificate. Pentru ținerea evidenței zilelor-muncă, brigadierii întocmesc fișe individuale pe lucrări și culturi, care sînt semnate de fiecare colectivist și care sînt predate la serviciul contabilității la 1 și 16 ale fiecărei luni. Pentru culturile repartizate individual calculul zilelor-muncă se face după terminarea completă a lucrării, iar pentru cele repartizate pe brigăzi și echipe, calculul se face zilnic.

În ceea ce privește evidența producției, se întocmește jurnalul de recoltare zilnic și totodată se întocmesc și note care însoțesc produsele de la locul de recoltare la magazie. Acestea se depun la contabilitate în fiecare seară.

Recoltarea culturilor repartizate individual, precum transportul și cîntărirea producției obținute pe fiecare parcelă se face de întreaga echipă, pentru a se cunoaște producția obținută de fiecare colectivist.

După terminarea completă a lucrărilor pentru cultura ce a fost repartizată individual, brigadierii întocmesc tabele nominale de membri, în care este arătată producția obținută de fiecare, pe parcela ce i-a fost încredințată. La fel se întocmesc tabele pe echipe, arătîndu-se producția obținută pe parcela încredințată. Aceste tabele sînt depuse la contabilitate și sînt descărcate în registrele speciale

PRODUCȚIILE OBȚINUTE; CÎȘTIGURILE CUVENITE PENTRU SPORIREA PRODUCȚIEI

Buna organizare a muncii pe brigăzi și echipe, aplicarea sistemului de retribuire nu numai după zilele-muncă efectuate, ci și după producțiile obținute la hectar, executarea lucrărilor la un înalt nivel agrotehnic, au dus la înregistrarea de bune rezultate în gospodăria colectivă „Filimon Sîrbu" din comuna Piscu Vechi, raionul Calafat. Astfel în acest an, noi am obținut la porumb, pe suprafața de 475 ha, 3.943 kg boabe în medie la ha, față de 3.100 kg porumb boabe sarcină de plan; la sfecla de zahăr, pe 300 ha — 25.560 kg, față de 23.000 kg planificate la ha, iar la floarea-soarelui pe 80 de ha am obținut în medie 1.890 kg la ha, față de 1850 kg planificate la ha

Pentru depășirea producțiilor planificate, s-au dat drept premii colectiviștilor respectivi 40 la sută la porumb, în natură; 45 la sută la sfecla de zahăr, în bani și zahăr; 40 la sută la floarea-soarelui din valoarea producției obținute peste plan. Iată ce premii au primit colectiviștii. Aurelia Cincu a avut repartizată pentru lucru suprafața de 4.540 m.p. și sarcina de plan de 1.865 kg porumb boabe. Ea a obținut 2.485 kg, depășind planul cu 620 kg pentru care a primit drept premiu 248 kg porumb boabe. Tot astfel, Gheorghe Bărbuț a avut repartizată suprafața de 4.623 m.p. și sarcina de plan de 1840 kg porumb boabe. El a obținut 2.495 kg, depășind planul cu 655 kg pentru care a primit premiu 262 kg porumb boabe

De asemenea, Chiriță M. Florea a avut repartizată suprafața de 2.480 m.p. și sarcina de plan de 5.704 kg sfeclă de zahăr. El a obținut 7.615 kg, depășind planul cu 1.911 kg sfeclă de zahăr, pentru care a primit premiu 258 lei și 8,600 kg zahăr. La fel, Ana M. Mitarcu a avut suprafața de 2.480 m.p. și sarcina de plan tot de 5.704 kg sfeclă de zahăr, dar a obținut 7.590 kg, depășind planul cu 1886 kg pentru care a primit premiu 254 lei și 8,480 kg zahăr.

★

Rezultatele obținute în acest an în organizarea și retribuirea muncii în gospodăria noastră colectivă, constituie un puternic avînt în lupta colectiviștilor din Piscu Vechi, pentru a spori și mai mult producțiile agricole, pentru a traduce în viață mărețele sarcini trasate de cel de-al III-lea Congres al P.M.R.

GH. ANTONESCU
președintele gospodăriei agricole colective „Filimon Sîrbu" din Piscu Vechi, raionul Calafat

Libertate
INTREGULUI CONTINENT AFRICAN!

La 1 decembrie în întreaga lume a fost sărbătorită „Ziua de luptă pentru eliberarea Africii de sub jugul colonialismului", zi inițiată de Consiliul de solidaritate a popoarelor din Asia și Africa. Oamenii iubitori de pace și libertate din lumea întreagă și-au exprimat în această zi deplina solidaritate și calda simpatie cu toate popoarele din colonii care luptă pentru libertate și independență.

Anul acesta, ziua de luptă pentru eliberarea Africii de sub jugul colonialismului s-a sărbătorit în condițiile unui avînt fără precedent al luptei popoarelor dornice de libertate din continentul african. Anul 1960 a fost denumit pe bună dreptate anul Africii. De la începutul acestui an și pînă acum 17 țări africane și-au proclamat independența. Cele mai multe din ele au fost primite în Organizația Națiunilor Unite și au adoptat o politică externă bazată pe principiile coexistenței pașnice și colaborării cu toate țările lumii.

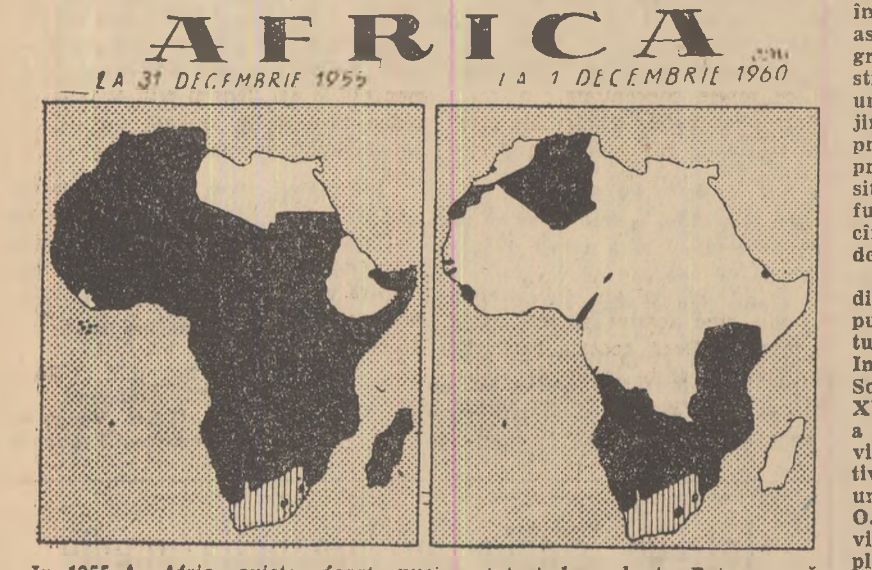
Vreme îndelungată, țările Africii au îndurat, și o parte din ele mai îndură încă, crunta stăpînire colonialistă. Colonialiștii au adus pe pămîntul Africii domnia sîngeroasă a biciului și a gloanțelor, jefuind fără milă popoarele țărilor înrobite. Ei au lăsat în urma lor o grea moștenire: ruină economică, sărăcie lucie, analfabetism, o totală lipsă de drepturi politice și cetățenești. Și după toate acestea colonialiștii mai au curajul să vorbească despre „misiunea civilizatoare" pe care ei ar fi îndeplinit-o, chipurile, pe pămîntul african. Cît de „civilizatoare" este această misiune o dovedesc realitățile africane. O dovedește, de pildă faptul, că, așa cum rezultă din calculele cunoscutului sociolog negru, prof. W. Dubois, stăpînirea colonialistă a costat Africa 100.000.000 de vieți omenești, o dovedește faptul că, din pricina mizeriei și a sărăciei, durata mijlocie a vieții unui african este de 26—32 de ani. In Nigeria, bunăoară, numai 8 la sută din populație atinge vîrsta de 50 de ani. In Uniunea sud-africană, mortalitatea infantilă a ajuns în rîndurile populației băștinașe de 300 la mie, în Uganda de 400 la mie (de 15 ori mai mult decît în Anglia). In Rhodezia, un medic revine la 11.000 de oameni, în Uganda la 21.000, în Nigeria la 58.000 de oameni. Cît de interesați au fost colonialiștii pentru ridicarea economică a Africii o confirmă și faptul că în Rhodezia de sud 211.000 de albi (a zecea parte din populația acestei țări) stăpînesc o întindere de pămînt mult mai mare decît cei 2.600.000 de africani. Și s-ar putea cita nesfîrșit de multe fapte și exemple care să ilustreze nenorocirile pe care stăpînirea colonialistă le-a adus pe pămîntul Africii, care să arate cu cîtă sălbăticie au jefuit țările coloniale bogățiile continentului african și cu cîtă cruzime au împilat popoarele acestui continent.

O mare parte din țările Africii s-au smuls din ghiarele colonialismului. Unele din aceste țări, însumînd o populație de circa 60.000.000 de africani, mai gem încă sub stăpînirea colonialistă. Puterile colonialiste refuză cu încăpățînare să cedeze ultimele lor poziții coloniale. Dar ceasul desființării totale a blestematelor rînduieli colonialiste a sunat. In țările africane care se află încă sub călcîiul colonialiștilor se dezvoltă cu pași tot mai repezi, mișcarea de eliberare națională. În Nyassaland și Rhodezia, în Tanganica și Kenya, în Ruanda-Urundi și Africa de sud-est, în Angola și Mozambic, popoarele luptă cu tot mai multă hotărîre pentru cucerirea independenței. In Algeria, poporul luptă de 6 ani cu arma în mînă împotriva colonialiștilor, pentru dreptul său la o viață de sine stătătoare.

Colonialiștii, simțind cum le fuge pămîntul de sub picioare, recurg la cele mai perfide manevre pentru a-și mai prelungi stăpînirea asupra coloniilor. Fiind siliți de împrejurări, ei se declară uneori de acord cu independența unor colonii, dar, în același timp, recurg la tot felul de șiretlicuri pentru a-și menține, într-o formă sau alta, dominația asupra noilor state. Un exemplu grăitor în această privință îl constituie evenimentele din Congo, unde colonialiștii belgieni, cu sprijinul aliaților lor din N.A.T.O. și în primul rînd al americanilor, au produs grave tulburări, creînd o situație ce continuă să rămînă confuză și astăzi după cinci luni de cînd Congo s-a proclamat stat independent.

In lupta lor dreaptă, popoarele din colonii se bucură de sprijinul puternic al țărilor socialiste și al tuturor statelor iubitoare de pace. In sprijinul acestei lupte, Uniunea Sovietică a prezentat celei de a XV-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. istorica propunere cu privire la lichidarea totală și definitivă a colonialismului. Hotărîrea unanimă a Adunării Generale a O.N.U. ca propunerea Uniunii Sovietice să fie dezbătută în ședință plenară reprezintă o mare victorie a forțelor care luptă pentru lichidarea colonialismului. Discuțiile care au început de cîteva zile la O.N.U. arată însă că puterile coloniale încearcă acum să împiedice adoptarea propunerii U.R.S.S. Prin aceasta ele se demască încă odată ca vrăjmași ai libertății popoarelor subjugate.

Țara noastră, ca și toate celelalte țări socialiste, sprijină cu fermitate lupta de eliberare a popoarelor coloniale. De la tribuna O.N.U. a răsunat cu vigoare glasul poporului romîn în apărarea drepturilor legitime ale popoarelor subjugate de colonialiști. Delegația R. P. Romîne a cerut imediata lichidare a sistemului colonialist. „Poporul romîn a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la O.N.U. — se pronunță cu hotărîre pentru abolirea definitivă și neîntîrziată a acestui sistem blestemat care face să se cutremure de rușine pe oricine se simte om".

In 1955, în Africa existau foarte puține state independente. Pata neagră care reprezintă țările aflate sub dominația colonialistă se întindea atunci pe aproape întreg continentul. Astăzi în Africa există 27 state independente.

COLONIALIȘTII SE DEMASCA SINGURI

O telegramă din zilele trecute arată că în ședința din ziua de 28 noiembrie a Adunării Generale a O.N.U. delegatul Portugaliei a cerut ca Adunarea să nu mai discute propunerea sovietică de lichidare a colonialismului, ci să se ocupe de „principii și idealuri înalte".

Dacă nu ar fi cunoscută seriozitatea agenției care a transmis această știre, și dacă nu s-ar ști pe cine reprezintă cel care a făcut asemenea propunere, s-ar putea crede că este vorba de o glumă. Pentru reprezentantul Portugaliei – țara în care regimul fascist e în floare, problema eliberării popoarelor este un lucru secundar. Faptul că în Portugalia, milioane de țărani care n-au nici o brazdă de pămînt trăiesc în cea mai neagră mizerie, este un lucru secundar. Tot secundar este și faptul că un mănunchi de mari moșieri dețin cea mai mare parte a pămînturilor țării. Și faptul că întregul popor portughez trăiește ca într-o închisoare este tot lucru secundar.

Lucru secundar este pentru reprezentantul Portugaliei la O.N.U. și faptul că populația din colonia portugheză Guineea, unde numai doi oameni dintr-o sută știu să-și scrie numele, trăiește într-o mizerie care întrece orice închipuire.

Făcînd năstrușnica sa propunere în Adunarea Generală a O.N.U. delegatul Portugaliei a uitat să arate că între colonialiștii portughezi și cei din S.U.A. au fost încheiate înțelegeri pentru a înăspri exploatarea din colonii și că guvernul portughez se bucură de sprijinul S.U.A. în vederea menținerii în robie a populației din Guineea portugheză.

In ciuda delegatului portughez și a stăpînilor săi pentru care dorința de libertate a oamenilor este un lucru secundar, popoarele din colonii nu stau însă cu miinile încrucișate. Socotind că țelul ei cel mai înalt este acela de a scăpa de robia colonialistă, populația din Guineea își întărește lupta de eliberare. Partidul African al Independenței din Guineea portugheză a reușit să unească toate organizațiile anticolonialiste din această țară și luptă cu hotărîre pentru eliberare.

Cu voia sau fără voia colonialiștilor, popoarele din Asia și Africa își scutură jugul robiei. Că acest lucru face parte sau nu din sfera „înaltelor principii și idealuri" ale delegatului portughez nu are nici un fel de importanță; precum nu au importanță nici cuvintele altor reprezentanți ai colonialiștilor în Adunarea Generală a O.N.U. care afirmă că popoarele din colonii nu trebuie să fie eliberate decît în momentul cînd se vor maturiza pentru a-și putea hotărî singure soarta. Dacă ar fi după voința colonialiștilor, această maturizare nu ar veni însă niciodată.

Scurte știri externe

● Lîngă Moscova se construiește din beton și sticlă cel mai uriaș aeroport din U.R.S.S. și unul din cele mai mari din lume. Pe pistele noului aeroport vor putea ateriza în același timp 14 avioane, inclusiv aeronave de tip „TU-114". Legătura dintre Moscova și aeroport va fi asigurată printr-o autostradă, o cale ferată electrică, elicoptere, iar mai tîrziu printr-o cale ferată suspendată.

● Ibrahim Seid, membru al delegației Republicii Ciad la sesiunea Adunării Generale a O.N.U. a declarat reprezentanților presei că a primit din partea Ku Klux Klan-ului o scrisoare plină de amenințări. În această scrisoare care cuprinde insulte la adresa tuturor popoarelor de culoare, reprezentantul republicii Ciad ca și ceilalți reprezentanți ai statelor Africii și Asiei la O.N.U. sînt preveniți a nu intra în hotelurile și localurile din centrul New York-ului și a nu se depărta de clădirile O.N.U. sub amenințarea de a fi atacați de rasiști.

● În Algeria au loc înverșunate lupte între detașamentele Armatei de eliberare națională a Algeriei și trupele franceze. Atacînd posturile militare franceze, detașamentele Armatei de eliberare națională a Algeriei au provocat pierderi trupelor franceze, fapt recunoscut în comunicatul comandamentului francez.

● În Italia, paralel cu grevele muncitorilor și meseriașilor din Milano, Pisa, Florența și Siena, peste 250.000 de muncitoare agricole care lucrează la strîngerea recoltei de măsline au declarat o grevă de 48 de ore ca protest împotriva grelelor condiții de viață și de muncă impuse de marii proprietari de pămînturi.

● După cum transmite Agenția Reuter într-o rezervație din Uniunea Sud-Africană continuă răscoala populației de culoare împotriva autorităților sud-africane.

Pentru înăbușirea răscoalei guvernul sud-african a întărit forțele polițienești locale, întreaga regiune a rezervației fiind supravegheată de avioane militare și de tancuri.

● Peste 60.000 de muncitori din întreprinderile de transporturi din Statul noul Walles de sud (Australia) au început greva generală. Timp de 24 de ore în tot statul s-au oprit trenurile, tramvaiele și autobuzele. Muncitorii greviști cer mărirea salariului.

DIN ȚARILE DE DEMOCRAȚIE POPULARA

R. S. Cehoslovacă

Intr-un sat slovac

Satul acesta slovac poartă numele celui mai înalt pisc din Munții Tatra — Gerlachov.

Despre cooperativa agricolă din Gerlachov am aflat cele dintîi amănunte din discuția pe care am purtat-o la sediul consiliului de conducere al cooperativei cu președintele, Jan Nikerle, un om de vîrstă mijlocie, plin de voiciune, participant la răscoala populară din Slovacia, și cu contabilul Michal Gaspar.

Completîndu-se unul pe altul, conducătorii cooperativei ne-au povestit cum s-a statornicit viața nouă în satul lor.

— Cînd s-a sfîrșit războiul, ne-a spus Jan Nikerle, mulți dintre noi ne-am pus întrebarea cum să trăim de-acum înainte: oare tot în nevoi, fiecare cu petecul lui de pămînt?

Dintre țărani s-au ridicat unii oameni cu spirit de inițiativă, mai cu seamă comuniștii satului. Ei au propus să ne făurim o viață nouă după exemplul colhozurilor sovietice. Așa a luat ființă un comitet de pregătire pentru organizarea unei cooperative agricole.

Am început să construim în comun clădiri de gospodărie. Multora treaba asta le-a plăcut. Astfel ne-am obișnuit încetul cu încetul cu munca colectivă, interesul obștesc a prins să ne însuflețească tot mai mult. In anul 1952 aproape toți țăranii cu gospodării individuale erau de-acum înscriși în cooperativă.

Au fost, firește, și unii care au șovăit, care au stat la îndoială. Ian Ševcik e acum cel mai bun îngrijitor de porci din Slovacia.

Cooperativa s-a dezvoltat tot mai mult cu fiecare an, biruind greutățile pe care le întîmpina. Acum ea a devenit o puternică gospodărie colectivă. Fondul ei indivizibil se ridică la 7 milioane de coroane. La cele 100 de curți cîte s-au unit în cooperativă revin 930 hectare de pămînt, din care 450 ha de pămînt arabil, iar restul pășuni și imașuri.

Din primul an de muncă colectivă aici se obțin recolte bune. Lucrările agricole se execută cu ajutorul mașinilor.

Principala ramură de gospodărie a cooperativei o constituie însă creșterea animalelor. Veniturile realizate din această ramură au crescut de la 1.697.000 coroane în anul 1953 la 2.413.000 coroane în anul 1959. Cooperativa are 470 capete de vite cornute mari, inclusiv tineretul bovin, și aproape 500 de porci.

Munca în cooperativă e spornică și este însutit răsplătită. Anul acesta se așteaptă să se dea pentru fiecare zi-muncă 20 coroane în numerar 2 kg. de cereale și o mare cantitate de cartofi și de nutrețuri.

Se înnoiește și se înfrumusețează satul. An de an membrii cooperativei își construiesc case trainice și frumoase, cu 4—6 odăi. Țăranii de aici și-au construit un club ca la oraș. Pe locul circiumii de odinioară s-a deschis o cantină.

Țăranii slovaci duc azi o viață fericită în Republica Socialistă Cehoslovacă.

M. NIKITOCIKIN

La gospodăria de stat din Hildpuszta (R.P.U.) muncile sînt aproape în întregime mecanizate. Fructele gospodăriei sînt transportate la locurile de desfacere în moderne camioane

R. P. Bulgaria

Experiența sovietică — cel mai bun sfătuitor

Acum doi ani, un grup de țărani din cooperativa noastră au făcut o vizită colhoznicilor din R.S.S. Moldovenească. Ei au văzut acolo multe lucruri folositoare. Printre altele, i-a interesat în chip deosebit noile metode de îngrășare a porcilor. Țăranii noștri au aplicat această valoroasă experiență și la ei în cooperativă. Rezultatele s-au făcut repede simțite. În același an veniturile s-au dublat, iar în anul următor cooperativa a realizat un venit întreit.

Colhoznicii sovietici ne-au ajutat să lichidăm lipsurile din ramura creșterii animalelor, ne-au sfătuit cum să organizăm mai bine această ramură, ne-au îndemnat să mecanizăm prin toate mijloacele procesele cu volum mare de muncă.

După exemplul vestiților mecanizatori sovietici A. Ghitalov și N. Manukovski, mecanizatorii noștri Vasili Docev și Petar Kolev au preluat conducerea unei echipe pentru cultivarea porumbului. Ei au lucrat numai cu mijloace mecanizate 100 hectare de porumb și au obținut cîte 4.180 kg. porumb boabe la hectar, reducînd prețul de cost de trei ori. Asemenea echipe complexe pentru lucrat culturile arabile pe suprafețe mari au luat acum ființă în numeroase gospodării agricole din țară.

Pentru succesele dobîndite, V. Docev și P. Kolev au fost distinși cu ordinul „Steaua Roșie a Muncii".

Mai înainte, în cooperativa din satul nostru nu se dădea destulă atenție porumbului. Ani de-a rîndul ramura creșterii animalelor era rămasă în urmă, avînd o productivitate scăzută. Gospodăria noastră era codașă în raion. În ultimii doi ani, însă, situația s-a schimbat mult. Noi ne-am dat seama că porumbul este principala cultură furajeră. Ca atare am organizat bine complexul de lucrări pentru cultivarea porumbului și acum gospodăria ocupă un loc de frunte în raion.

Acum P. Kolev și alți mecanizatori lucrează cîte 300 ha. de culturi arabile, V. Docev lucrează cu un alt grup alcătuit din trei oameni, 700 ha. în gospodăria agricolă de stat „Stalin".

Metodele înaintate sovietice în domeniul agriculturii se aplică pe scară largă și în alte gospodării din raionul nostru – Levski, Pelovo, Pordim, Zgalevo ș.a. Din experiența dobîndită de la tovarășii din R.S.S. Moldovenească ele au făcut o metodă de lucru.

Se aplică de asemenea pe scară largă experiența vestitului îngrijitor de porci Iaroslav Cij. Urmînd exemplul acestuia, îngrijitorul de porci Lalo Iordanov din satul Rakita, raionul Pleven, a îngrășat 880 de porci, realizînd cea mai ieftină carne de porc din raion.

PAVEL GHETOV
președintele cooperativei agricole „G. Dimitrov" din satul Beglej, raionul Pleven

Discutînd despre planul unității pe 1961

(Urmare din pag. 1-a)

planul producției de grîu să fie mărit cu încă 50 de kg la hectar.

Cei trei șefi de secții au mai schimbat un șir de replici.

— Deci să definitivăm planul a spus inginerul șef cînd cei trei șefi de secție au căzut de acord cu noile cifre.

— Intocmai, răspunseră toți deodată.

Inginerul șef și-a întins pe masă formularele trecînd în creion cifrele: secția Brătei: 2.450 de kg de grîu și 2.500 de kg de orz la hectar; Proștea Mare 2.300 de kg de grîu și 2.500 de kg de orz la hectar; Palvaidaz 2.500 de kg de grîu și 2.500 de kg de orz la hectar.

— Mai are cineva vre-o obiecțiune? a întrebat inginerul șef.

Oamenii s-au uitat mai întîi unul la altul, și-au zîmbit prietenos de parcă n-ar fi avut loc între dînșii nici un fel de ciondăneli, declarîndu-se complet de acord cu cifrele stabilite.

— Să trecem atunci mai departe, reluă discuția inginerul șef.

— Foarte bine, să trecem, dar să știți că terenul de la Ighiș nu-l iau, zise șeful secției Palvaidaz.

— Nici eu nu-l iau, interveni tovarășul Leonte șeful secției Proștea Mare, fiindcă și mie îmi este peste mînă.

— Dacă nu iei Ighișul n-o să ai unde cultiva porumbul siloz, zise inginerul șef Prică. Cu ce ai să hrănești vacile?

— Nici o grijă, tovarășe inginer șef. Pentru cele 200 de taurine am să asigur silozul necesar. Vă rog să treceți la secția mea 50.000 de kg masă verde la hectar. Anul acesta am realizat peste 40.000 de kg. O să realizez cu 10.000 de kg mai mult. Am experiență.

— De acord, dar să știi că n-o să-ți lăsăm tot gunoiul de grajd, interveni din nou inginerul șef.

— Ce face? De ce să nu mi-l lăsați. Cine vrea gunoi de grajd să-și crească animale, că numai de condiții nu ne putem plînge.

— Te pricepi să-l atingi unde-l doare, zise zîmbind tovarășul Miron Simion de la secția Brătei. Nu-i vorba, cu vitele ne-a zis-o Sgîrcu. Anul acesta o să mărească și secția noastră efectivul cu peste 100 de capete și n-o să mai apelăm la secția lui pentru gunoiul de grajd. Cît privește trupul de la Ighiș o să-l luăm noi. Pămîntul este fertil și vom putea cultiva pe el, fie mazăre, fie soia, vom vedea.

Rînd pe rînd cifrele de plan care urmau să fie dezbătute în secții cu toți muncitorii au fost defalcate pînă în amănunt.

Discuțiile purtate în biroul inginerului șef al G.A.S. Mediaș s-au dovedit mai mult decît utile.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București. Telefon: 17.60.10

Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"